

ADULTS

CAMPANYA INSTITUCIONAL
2014-2015

QUÈ FAS AMB
EL TEU GERMÀ?

Caritas

CONTINGUT

- 03 | **GUIA PER A L'ANIMADOR**
PRESENTACIÓ
- 06 | GUIÓ PER
A LA PRESENTACIÓ AUDIOVISUAL
DE LA CAMPANYA DE CÀRITAS
2014-2015
- 11 | EL MÓN DELS SENSE
I DELS AMB
- 18 | PER VEURE LA REALITAT
QUE PATEIX EL GERMÀ
EXCLÒS
DINÀMICA: T'HA TOCAT A TU!
- 31 | PER JUTJAR LA REALITAT
QUE PATEIX EL GERMÀ EXCLÒS
- 36 | PER ACTUAR EN FAVOR
DEL GERMÀ EXCLÒS
- 51 | PROPOSTA DE GEST I
MANIFEST DE CAMPANYA
«CONSTRUIR LA XARXA FRATERNA»
- 54 | **GUIÓ DE LA PREGÀRIA PER A ADULTS**
PREGAR DES DE LES PERIFÈRIES

GUIA PER A L'ANIMADOR

PRESENTACIÓ DELS MATERIALS DIDÀCTICS PER A ADULTS

Càritas inicia una Campanya que es prolongarà durant tres anys (des de finals del 2014 fins al 2017) i que té per lema general «ESTIMA I VIU LA JUSTÍCIA». Per al primer curs de Campanya «2014-2015» el sub-lema és aquesta pregunta: «Què fas amb el teu germà?»

Amb aquest sub-lema volem expressar la primera condició o requisit necessari per poder **estimar i viure la justícia**, preguntar-nos què fem al nostre proïsme, si ens sentim responsables els uns dels altres. ¿Ens sentim part de la mateixa família, la humana, fills del mateix Pare-Mare Déu?

La nostra època està marcada per les desigualtats socials, la pobresa, la fam, la pèrdua o deteriorament de drets... L'exclusió de les persones i les famílies més pobres creix de manera escandalosa. Els rics són més rics, i els pobres, més pobres, més nombrosos i amb menys drets. Milions de persones han quedat bandejades, «descartades», excloses, tirades a la cuneta de la nostra societat, del nostre món.

I no solament això; també assistim a una «globalització de la indiferència», com denuncia el sant pare Francesc: *«La cultura del benestar, que ens porta a pensar només en nosaltres mateixos, ens torna insensibles als crits dels altres, ens fa viure en còmodes bombolles de sabó. Ens hem acostumat al patiment de l'altre, no ens concerneix, no ens interessa, no és assumpte nostre».*

«Què fas amb el teu germà?» Aquest interrogant és una crida a despertar, a parar atenció al nostre voltant, a sortir del nostre món particular en què ens acomodem, i a adonar-nos de la realitat humana que ens envolta, perquè en aquesta realitat podem escoltar la remor de Déu que ens parla i ens interpel·la de mil maneres.

Ha arribat el moment per commoure'ns i moure'ns per sortir del nostre confort particu-

lar i trobar-nos amb el germà caigut, carregar els uns amb els altres, acompanyar-nos i acollir-nos, com féu el bon samarità. Som guardians del benestar dels nostres germans, som guardians dels seus drets, dels nostres, dels que ens fan persona, dels que reconeixen la nostra dignitat inalienable.

Tots estem convocats per Déu a viure la **FRA-TERNITAT**, la taula compartida, construint i rehabilitant la vida des d'una nova manera de relació amb l'altre... més humana, més fraterna. Això és el que la Campanya de Càritas vol despertar i promoure enguany.

«La mesura de la grandesa d'una societat ve determinada per la manera en què tracta el més necessitat, el qui no té sinó la seva pobresa» (sant pare Francesc). També la mesura de la grandesa humana i cristiana vindrà determinada per la resposta que donem amb la nostra vida pràctica a la pregunta **«Què fas amb el teu germà?»**: *«Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu»* (Mt 25, 40).

Els materials didàctics que trobareu a continuació volen ser una ajuda pedagògica per aprofundir en les nostres comunitats i grups d'adults els continguts que proposa la Campanya, perquè es conscienciïn que tots som de la mateixa família, la humana, que tots tenim la mateixa dignitat i els mateixos drets, i que estem cridats a ser responsables els uns dels altres, a viure atents al que passa al nostre voltant i a deixar-nos commoure i moure'ns davant la necessitat i el patiment del proïsme.

Tant de bo que puguem contribuir perquè la mesura de la grandesa humana i cristiana les persones amb què aprofundim aquests materials creixi de tal manera que els altres, veient les seves obres, lloïn el nostre Pare-Mare Déu (cf. Mt 5, 16) i contribueixin a fer visible i palpable el món nou que esperem, el regne del cel aquí a la terra.

MATERIALS DIDÀCTICS

GUIÓ PER A LA PRESENTACIÓ AUDIOVISUAL DE LA CAMPANYA

Amb la finalitat de fer actes de presentació de la Campanya per difondre'n el missatge i sensibilitzar el major nombre de persones, el CD de la carpeta didàctica conté un muntatge amb el PowerPoint perquè l'animador la presenti al públic. A continuació d'aquesta presentació l'animador trobarà un guió de presentació en què s'indiquen els comentaris que pot fer a cada diapositiva del muntatge audiovisual. El guió ofereix també alternatives de presentacions més breus o per fer sense passar l'audiovisual. *(Durada aproximada: 25 minuts.)*

EL MÓN DELS «SENSE» I DELS «AMB»

La finalitat d'aquest document de treball és obrir els ulls a la realitat social que ens envolta, confrontar-nos-hi, i provocar una reflexió personal que ajudin a prendre consciència del món en què vivim, per prendre partit, per implicar-s'hi i ser d'aquells que no es deixen atrapar per la indiferència davant del patiment del proïsme, del germà que té al costat.

PER VEURE LA REALITAT QUE PATEIX EL GERMÀ EXCLÒS

La finalitat d'aquesta dinàmica és doble: d'una banda vol treballar l'empatia i que els participants es posin en el lloc dels qui pateixen la vulneració dels seus drets; i, de l'altra, despertar o estimular la seva consciència crítica i la seva opinió davant aquesta realitat, per no caure en la indiferència. A tal fi s'ofereixen dades de l'Informe Foessa sobre la realitat d'Espanya, i dades de Nacions Unides sobre la realitat en què es troben els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni al món.

PER JUTJAR LA REALITAT QUE PATEIX EL GERMÀ EXCLÒS

La finalitat d'aquest material és apropar-nos a la realitat, a les dades i fets, amb la intenció d'analitzar-los i jutjar-los per posar en evidència el que no funciona i atempta contra la dignitat de les persones més vulnerables. Per això oferim sis denúncies i reflexions del sant pare Francesc, per mostrar un exemple de posicionament crític davant la realitat del nostre món, i estimular-nos per tal que nosaltres ens posicionem també davant la realitat del nostre entorn.

PER ACTUAR EN FAVOR DEL GERMÀ EXCLÒS

La finalitat d'aquest material és oferir a través de quatre documents de treball unes pistes que ajudin a aterrar en la nostra vida personal i comunitària el nostre compromís a favor del germà exclòs allà on ens trobem. Aquests són els documents de treball:

- Document de treball 1: "Ets afortunat".
- Document de treball 2: "Posar-nos les piles per viure l'alegria de l'Evangeli al servei del proïsme".
- Document de treball 3: "El mapa de la fam i la pobresa al món".
- Document de treball 4: "5 setmanes, 5 compromisos de Fraternitat".

PROPOSTA DE GEST I MANIFEST DE CAMPANYA

Proposem fer un acte públic en què es faci visible el missatge de la Campanya, mitjançant la realització d'un gest comunitari i la lectura d'un manifest.

PREGAR DES DE LES PERIFÈRIES Guió de pregària comunitària

Amb aquesta pregària, des de Càritas volem convidar tota la comunitat cristiana a viure un moment de pregària amb Jesús, per unir-nos-hi i deixar-nos habitar per l'Esperit que el va empènyer a les perifèries existencials del seu temps per ser-hi una bona notícia. Si no estem íntimament units a Jesús, aquest altre món que anhelem, més humà, fratern i just, no serà possible.

GUIÓ PER A LA PRESENTACIÓ AUDIOVISUAL DE LA CAMPANYA DE CÀRITAS 2014-2015

Per presentar la Campanya, l'animador disposa d'un guió orientatiu amb els comentaris de cada diapositiva. Aquests comentaris són orientatius, **el que és important és que l'animador els faci seus donant-los el seu propi estil.**

La durada d'aquesta presentació audiovisual és d'uns 20-25 minuts. Els qui necessitin fer una presentació ràpida (4 minuts), poden projectar l'audiovisual de presentació de Campanya per a Joves que està al CD que ve amb la carpeta i que serveix també per a adults.

Els qui necessitin fer una presentació breu (10 minuts), no cal que facin la dinàmica que se'ls proposa fer en la diapositiva i tampoc no cal que projectin les diapositives 7, 8, 9 i 12.

Els qui no disposen de mitjans tècnics per projectar l'audiovisual del PowerPoint, o també si el grup de presentació és reduït, poden fotocopiar el Material 2 «El món dels SENSE i dels AMB» del quadern d'adults i lliurar-lo als assistents per tal de presentar-los la campanya amb aquest suport.

Diapositiva I

En projectar aquesta diapositiva, la persona animadora farà aquesta dinàmica senzilla per trencar el gel i introduir, d'una manera simbòlica, l'essència del missatge d'aquesta Campanya. L'animador dirà alguna cosa com:

Tots som de la mateixa família... la HUMANA.

Aquesta frase té un missatge molt interpel·lador. És un bon eslògan que diu molt; diu molt, però és ben fàcil passar-hi de llarg i continuar vivint com si res.

Aturem-nos una mica per observar la frase:

Si tots som de la mateixa família, els que estem avui aquí asseguts som familiars, som germans (i no perquè siguem humans, sinó perquè per als creients, tots som fills i filles del mateix Pare-Mare Déu que ens ha creat per amor).

Us convido a fer un exercici de reconeixement: ara reconeixem les persones que hi ha assegu-

des a la nostra dreta i a la nostra esquerra com a germanes nostres. Els donarem la mà (a una persona rere l'altra) i els direm: **«HOLA GERMANÀ! M'ALEGRO QUE ESTIGUIS AL MEU COSTAT»**. I així com nosaltres els ho diem als altres, el altres també ens ho diran a nosaltres. Comprovem ara com sona a les orelles els dir-nos i reconèixer-nos germans.

(Deixem un parell de minuts per fer-ho.)

Això de dir-nos germans sona molt bé, però no és suficient, només són paraules... per això el món funciona com funciona... cansat de paraules.

Ara farem un segon exercici per demostrar el que fa falta perquè tot plegat no quedi només en boniques paraules.

Tal com estem asseguts, sense aixecar-nos, cada fila de cadires ens agafarem de la mà fent una cadena. Qui estigui assegut a l'extrem esquerre de la fila, quan jo ho digui, haurà de prémer amb for-

ça la mà de la persona que té a la dreta; aquesta persona, quan noti que li premen la mà, farà el mateix gest cap a la persona que hi hagi a la seva dreta, i així successivament fins que l'encaixada que ha fet la persona que hi havia asseguda a l'extrem esquerre de la fila arribi fins a la persona que està asseguda a l'extrem dret de la fila.

Així de senzill. Es tracta que, estant tots els de la fila agafats de la mà, l'encaixada viatgi des d'un extrem fins a l'altre. ¿Entesos? Doncs preparats. El qui està assegut a l'extrem esquerre de cada fila encaixarà ben fort amb la mà del qui té a la dreta perquè comenci a viatjar. Comencem ara!

(Es deixen un parell de minuts per fer l'acció i tot seguit l'animador farà la reflexió següent:)

No n'hi ha prou amb dir que som germans. Ho serem realment quan sentim en carn pròpia l'encaixada de dolor que pateix l'altre, per lluny que estigui, quan té fam, quan està sense feina, quan se sent sol i desamparat, quan està al carrer... quan la pobresa ofega.

El seu dolor arriba a mi a través de la misteriosa cadena de la fraternitat, que ens manté a tots connectats si no oblidem la nostra humanitat. El seu dolor és el meu dolor. No hi ha distàncies per a la fraternitat.

Que cadascun de nosaltres es faci aquesta pregunta: ¿Sento que algú em prem la mà? ¿Quins patiments humans m'arriben i m'estrenyen, m'adoleixen el cor, em commouen?

Diapositiva 2

Càritas inicia una Campanya que es prolongarà durant tres anys (des de finals de 2014 fins a 2017) i que té com a lema general **«ESTIMA I VIU LA JUSTÍCIA»**. Per al primer curs de Campanya 2014-2015 en què estem, el sub-lema és la pregunta següent: **Què fas amb teu germà?**

Amb aquest sub-lema volem expressar la primera condició o requisit necessari per poder **estimar i viure la justícia**, preguntar-nos què fem amb el nostre proïsme: ¿ens sentim responsables els uns dels altres? ¿Ens sentim de la mateixa família, la humana, fills del mateix Pare-Mare Déu?

Diapositiva 3

Ara escoltarem una història d'avui per als temps d'ara que ens ajudarà a respondre aquesta pregunta que ens hem fet: ¿ens sentim responsables els uns dels altres? ¿Ens sentim responsables de la mateixa família, la humana?

Lectura:

(«Cercant bons samaritans per als temps actuals». Text de la pàgina 16.)

Diapositiva 4

Ara ens fixarem en cadascun dels personatges que

apareixen en la història per conèixer-los millor.

Diapositiva 5

Primer personatge de la història: el bon samarità. Qui són avui en dia els bons samaritans?

Les famílies principalment, juntament amb les organitzacions socials, com ara les ONG, són les que han sortit al RESCAT de les víctimes de la crisi.

Són la xarxa que sosté tantes persones excloses del sistema econòmic que ens regeix. Així ho indica

l'estudi social fet per la Fundación Foessa publicat en el seu document *Análisis y Perspectivas 2014*.

Diapositiva 6

Segon personatge de la història: els ciutadans víctimes. Qui són?

(Se'n comenta el contingut.)

Diapositives 7, 8 i 9

(Se'n comenta el contingut. Si l'animador vol ampliar una mica la informació, pot consultar els documents de treball del

Material 3 d'aquest Quadern d'Adults, però es recomana no donar massa dades.)

Diapositiva 10

Tercer personatge de la història: els lladres. Qui són?

(Se'n comenta el contingut.)

Diapositiva 11

Quart personatge de la història: els que passen de llarg, els ciutadans indiferents.

(Se'n comenta el contingut.)

Diapositiva 12

(Se'n comenta el contingut. Si l'animador vol ampliar una mica la informació, pot consultar el Material 4 d'aquest Quadern d'Adults.)

Diapositiva 13

Davant aquesta realitat social que vivim al nostre món, en la nostra societat, què podem fer cadascun de nosaltres, per petit que sembli?

Per donar una idea del que podem fer, es pot prendre el punt de partida d'allò que el nostre món necessita concretament, d'allò que necessita la nostra societat per ser més humana, més fraterna. QUI-NA MENA DE CIUTADANS NECESSITA?

Diapositives 14 - 23

(Se'n comenta el contingut.)

Diapositiva 24

Avui més que mai necessitem ciutadans que visquin aquests 10 trets, qualitats o actituds que acabem de veure. Estem cridats a posar-los en pràctica en el dia a dia.

El Profeta de la història que hem llegit al principi s'adreça ara a tots nosaltres i ens diu... **(es llegeix el contingut de la diapositiva).**

Això és el que la Campanya de Càritas vol proposar-nos a cadascun de nosaltres.

(Es pot acabar aquesta presentació de Campanya lliurant als assistents el Dècim de la Fraternitat que ve a continuació. És una manera creativa de condensar el missatge que els hem volgut transmetre, perquè assumeixin la seva responsabilitat envers els germans i germanes més necessitats i més pròxims, o perquè en siguin més conscients.)

Tots som de la mateixa família, la HUMANA.
Tracta els altres com t'agradaria que et tractessin a tu.

Loteria d'Aposta per l'Estat de la Fraternitat

FRATERNITAT

El portador d'aquest Dècim ha estat agraiat, des que va néixer, amb les capacitats que fan possible la fraternitat: capacitat d'acollida, d'escolta, de ser proper, de dir paraules d'ànim, d'ajuda, d'empatia, de compassió, de respecte, de perdó, de gratuïtat, de compartir, d'alegria, de mediació, de defensors contra la injustícia...

Posar en pràctica aquestes capacitats et farà ser el premi «LA GROSSA» per als altres onsevulla que et trobis. I tindràs el premi de l'ALEGRIA que neix de DONAR-SE

2014-2015

1r
ESTIMA
i

2n VIU
la JUSTÍCIA

«"... a mi
m'ho
fèieu»
(Mt 25,40)

Tots som de la mateixa família, la HUMANA.
Tracta els altres com t'agradaria que et tractessin a tu.

Loteria d'Aposta per l'Estat de la Fraternitat

FRATERNITAT

El portador d'aquest Dècim ha estat agraiat, des que va néixer, amb les capacitats que fan possible la fraternitat: capacitat d'acollida, d'escolta, de ser proper, de dir paraules d'ànim, d'ajuda, d'empatia, de compassió, de respecte, de perdó, de gratuïtat, de compartir, d'alegria, de mediació, de defensors contra la injustícia...

Posar en pràctica aquestes capacitats et farà ser el premi «LA GROSSA» per als altres onsevulla que et trobis. I tindràs el premi de l'ALEGRIA que neix de DONAR-SE

2014-2015

1r
ESTIMA
i

2n VIU
la JUSTÍCIA

«"... a mi
m'ho
fèieu»
(Mt 25,40)

Tots som de la mateixa família, la HUMANA.
Tracta els altres com t'agradaria que et tractessin a tu.

Loteria d'Aposta per l'Estat de la Fraternitat

FRATERNITAT

El portador d'aquest Dècim ha estat agraiat, des que va néixer, amb les capacitats que fan possible la fraternitat: capacitat d'acollida, d'escolta, de ser proper, de dir paraules d'ànim, d'ajuda, d'empatia, de compassió, de respecte, de perdó, de gratuïtat, de compartir, d'alegria, de mediació, de defensors contra la injustícia...

Posar en pràctica aquestes capacitats et farà ser el premi «LA GROSSA» per als altres onsevulla que et trobis. I tindràs el premi de l'ALEGRIA que neix de DONAR-SE

2014-2015

1r
ESTIMA
i

2n VIU
la JUSTÍCIA

«"... a mi
m'ho
fèieu»
(Mt 25,40)

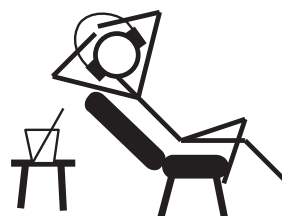
EL MÓN DELS SENSE I DELS AMB

**Tots som de
la mateixa família...**

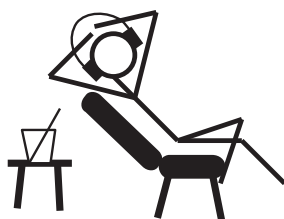

la HUMANA

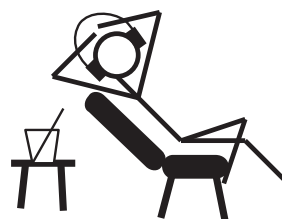
DESPERTA

DESPERTA

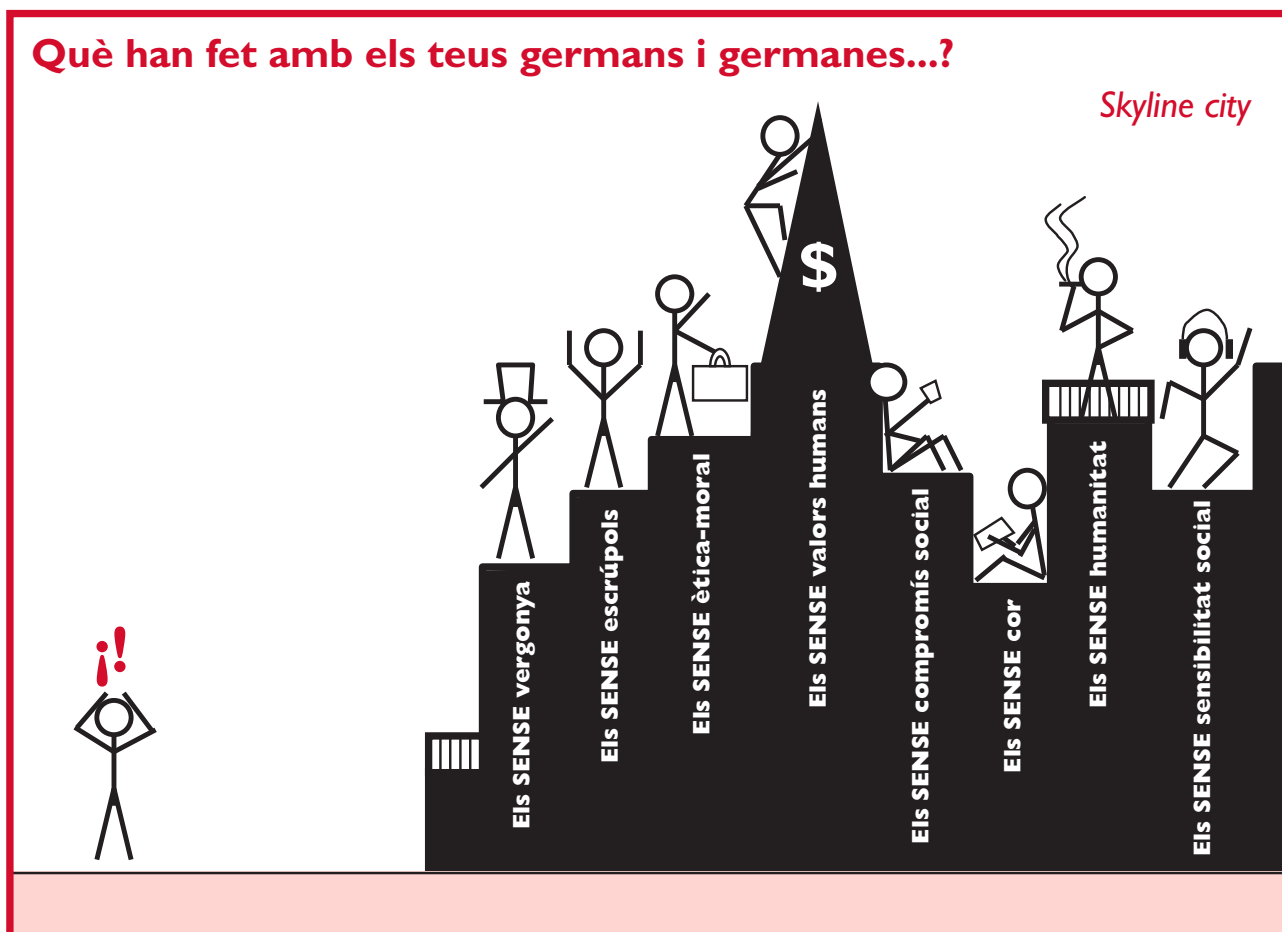
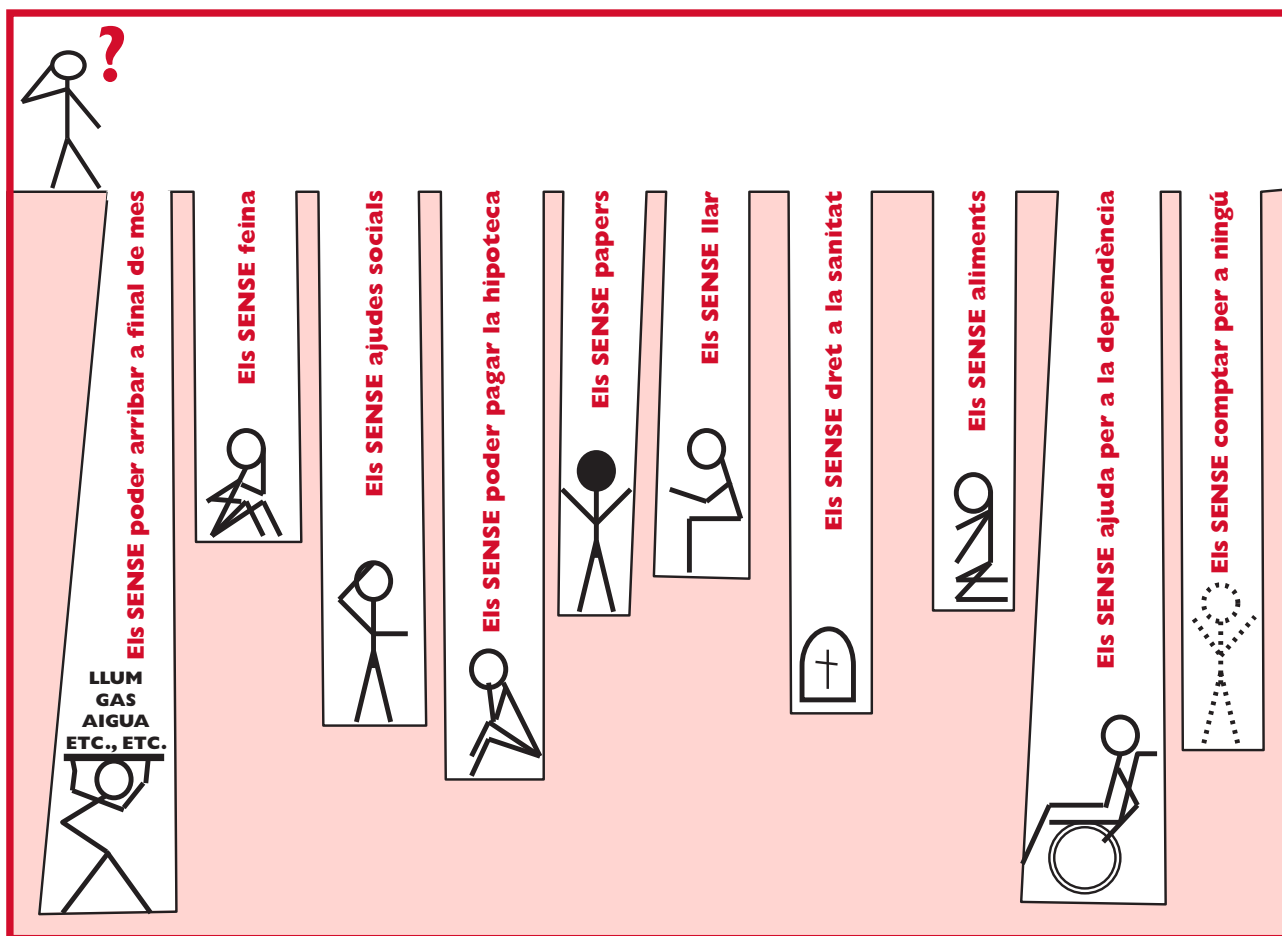

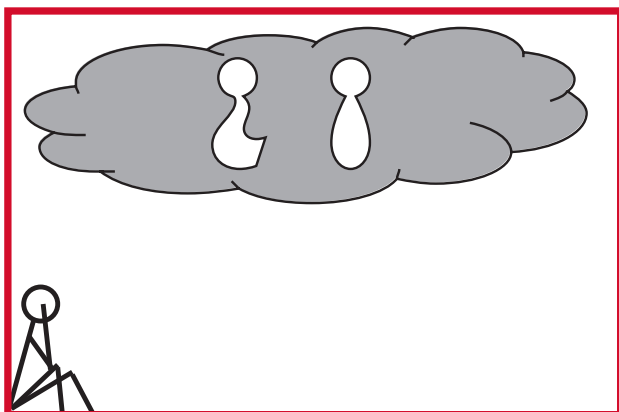
DESPERTA

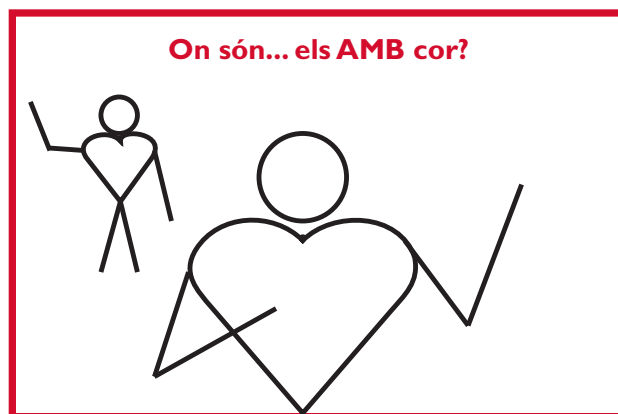
On són els teus germans i germanes?

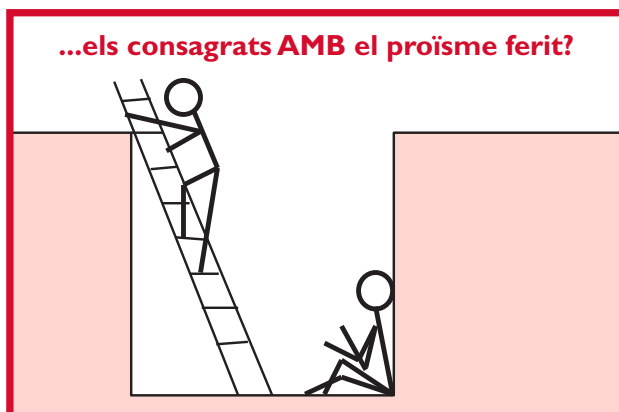

«La mesura de la grandesa d'una societat ve determinada per la manera com tracta el més necessitat, el qui no té sinó la seva pobresa.»
(sant pare Francesc)

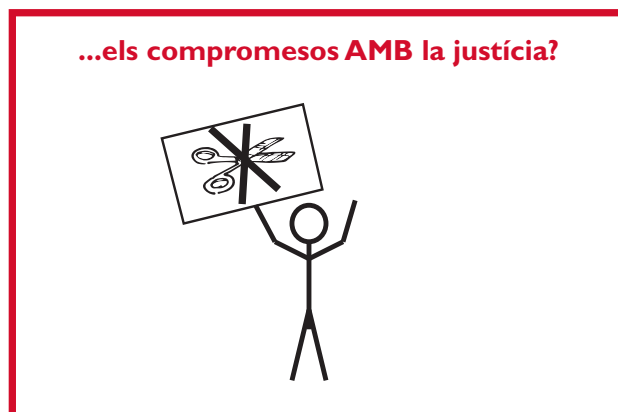
On són... els AMB cor?

Es lliuren, es donen, ajuden de cor, són transparents, disponibles, propers, comparteixen en gratuïtat.

...els consagrats AMB el proïsme ferit?

Conscientment han fet una opció de vida per ser humanitaris, i estan compromesos en organitzacions i accions humanitàries.

...els compromesos AMB la justícia?

A més d'exigir justícia als governants, compleixen les seves obligacions com a ciutadans, i són justos en el seu fer i en les relacions humanes.

...els convençuts que és possible un altre món AMB l'ajuda de tothom?

No accepten que el món sigui com els interessa als poderosos. Volen un món en què el primer de tot sigui el bé de qualsevol ésser humà. Es mobilitzen per aconseguir-ho duent a terme petites accions.

...els que encomanen vida AMB ànim, esperança, força?

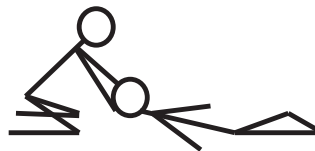
Estan plens d'ànims, esperança, força, estan apassionats per la vida, perquè tenen vida interior, espais de silenci... per trobar-se amb la font de la Vida que habita en el seu jo profund.

...els que fan les coses **AMB** coratge?

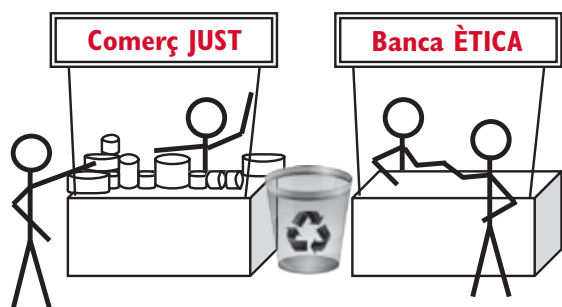
No dubten a defensar a qui tenen al costat, o els qui estan lluny i són injustament tractats i maltractats.

...els que miren i actuen **AMB** compassió?

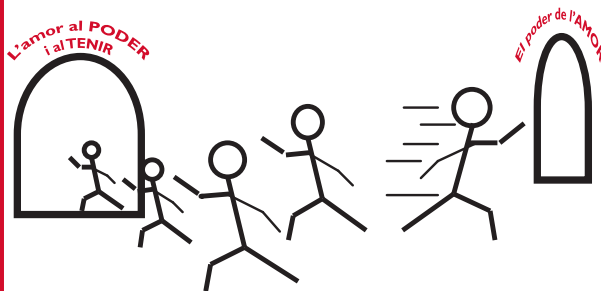
Practiquen l'empatia. Senten en carn pròpia el dolor de qui està al seu costat, o lluny, i s'impliquen per fer el que està a les seves mans.

...els conscienciats **AMB** el seu entorn?

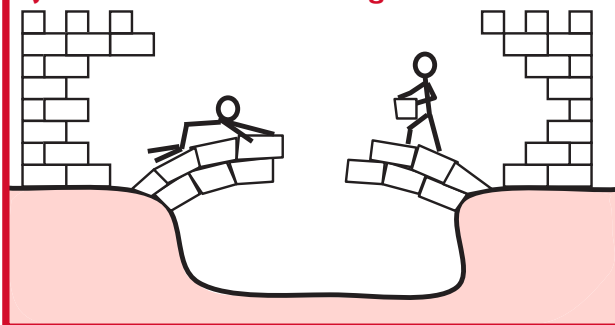
Col·laboren activament amb iniciatives que són una alternativa a l'injust sistema econòmic i comercial que provoca tanta pobresa i tant deteriorament mediambiental.

...els que van a contracorrent, **AMB** voluntat de canviar el món?

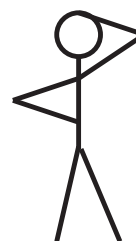
Tenen un nou estil de viure que no busca la felicitat en el tenir, el posseir o el dominar, o el triomfar costi el que costi, sinó en la qualitat de les relacions humanes que estableixen.

...els constructors de fraternitat, juntament **AMB** els seus germans?

Allà on són, amb la seva actitud, contribueixen a l'entesa, la pau i la convivència en tot el que poden i depèn d'ells.

...i tu, on ets, tu?

¿Amb els SENSE, amb els **AMB**?

¿Ni SENSE ni **AMB**?

Per a la reflexió i el diàleg

1. Quines coses ens fan estar adormits perquè no vegem els problemes socials que hi ha a la societat, al món? Què és el que ens «adorm» perquè no vegem la necessitat o el patiment de les persones del nostre voltant, de l'entorn més proper?
2. Dels «Sense» que hi ha al pou, ¿quins són els tres problemes que t'indignen més o et fan més mal? Per què?
3. ¿Has viscut en la teva pell algun d'aquests problemes, o coneixes algú proper que el visqui? Què en podries dir des de dins del pou?
4. Dels altres «Sense» que provoquen que el món sigui així, quins tres consideres més responsables que tantes persones estiguin en el pou de l'exclusió i de la pobresa?
5. Encara que sigui en poca mesura, ¿t'assembles als «Sense» que estan al cim? ¿Veus reflectits en tu alguns trets o tendències que caracteritzen els «Sense»? Quins?
6. Què opines d'aquestes frases que parlen de la indiferència? Quina reflexió et suggereixen?
 - «No em fan mal els actes de la mala gent, sinó la terrible indiferència de la bona gent...» *Martin Luther King*.
 - «El mal més gran és la falta d'amor i caritat, la terrible indiferència cap al veí que viu al nostre costat, assaltat per l'explotació, la corrupció, la pobresa i la malaltia» *Teresa de Calcuta*.
 - «El pitjor pecat contra el proïsme no consisteix a odiar-lo, sinó a mirar-lo amb indiferència. Aquesta és l'essència de la inhumanitat» *George Bernard Shaw*.
 - «Si ets neutral en situacions d'injustícia, has triat el costat de l'opressor» *Desmond Tutu*.
7. Què opines d'aquesta frase del sant pare Francesc?
 - «La mesura de la grandesa d'una societat està determinada per la manera com tracta el més necessitat, el qui no té sinó la seva pobresa».
8. Sobre els «Amb», ¿coneixes gaires persones que siguin com la descripció que es fa a cada vinyeta? Per a cada vinyeta dels «Amb», prova de buscar persones properes que, en major o menor mesura, es caracteritzen pel que s'hi diu.
9. ¿Amb quines vinyetes dels «Amb» t'identifiques més segons la teva manera de ser i actuar? Quines et descriuen més? ¿I quines tres vinyetes dels «Amb» t'agradaria que fossin les que t'identifiquessin, aquelles amb què t'agradaria que els altres et reconeguessin o et recordessin?
10. Quines altres vinyetes amb altres nous «Amb» afegiries perquè contribueixin a fer un entorn, un món més frater? (Pots fer un dibuix simbòlic per a cadascuna que hi afegeixis.)
11. Fa gairebé dos mil anys, Jesús va explicar la paràbola del Bon Samarità per mostrar a aquella societat tan religiosa qui era el proïsme, en què consistia la compassió autèntica i mostrar qui estava més a prop de Déu.

Al cap de dos mil anys, els temps han canviat molt, el culte al religiós ja no regeix ni amara la societat; ara el que regeix i amara la societat és el culte al consum, al diner, a la imatge, etcètera. Però tant si agrada com si no, el més sagrat d'aquesta societat continua sent l'ésser humà, com a creació del Déu Pare-Mare, com reconeix la Declaració Universal dels Drets Humans.

Si Jesús ara estigués caminant de nou pels carrers, ¿com podria traduir aquesta paràbola d'ahir als temps d'ara, perquè fos provocativa i no deixés ningú indiferent?

Llegiu amb atenció aquesta actualització i penseu les reflexions que us provoca, quins missatges us envia.

Cercant bons samaritans per als temps actuals

Un món més just i humà és possible! Això és el que no es cansava de repetir, una vegada i una altra, el famós i respectat Profeta a totes les places públiques on acudia.

Un dia, un grup de governants i poderosos, volent posar-lo a prova, li feren aquesta pregunta:

—Profeta, què hem de fer en concret per aconseguir això que dius?

Ell respongué:

—Què hi ha escrit al primer article de la Declaració Universal dels Drets Humans?

Ells li digueren:

—«Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets, i s'han de comportar els uns amb els altres fraternalment».

El Profeta els digué:

—Heu respost molt bé. Comporteu-vos fraternalment i fareu possible un món més just i humà.

Però el grup de governants i poderosos, per justificar la seva pregunta, insistí dient:

—I en concret, què vol dir comportar-se fraternalment?

Aleshores el Profeta els va explicar aquesta història:

«Un grup de ciutadans caminava tranquil·lament per una avinguda de la gran ciutat quan, de cop, una banda organitzada de lladres nacionals i internacionals els van assaltar per robar-los el que portaven damunt.

A uns els van prendre la feina.

A uns altres els van prendre les claus de casa seva per desnonar-los.

Als altres, a canvi dels seus diners, els van donar una cosa que anomenaven “preferents”.

A alguns els van robar la targeta sanitària, i a la resta els la van tallar perquè no funcionés.

A uns quants més els van tallar la llum.

A uns altres els robaren fins i tot el que tenien per menjar.

I als més dependents, els van prendre els diners que tenien per dret a ser cuidats per la seva malaltia i viure amb dignitat.

Tot plegat va ser tan fort i d'una enormitat tan gran que els ciutadans assaltats es van quedar tirats, sense dignitat i sense drets, a la vora de l'avinguda de la gran ciutat.

Al cap d'un temps va passar per allà un grup de gent apressada que es dirigia cap al nou Gran Centre Comercial i d'Oci que acabava d'obrir les portes i anunciava ofertes irresistibles. Tenien tanta pressa que van passar de llarg sense aturar-se.

També passaren per allí unes altres persones, que de tan embadalides amb els seus auriculars i mòbils no van veure que allà hi havia persones tirades. Bé, algunes sí que les van veure, i les van gravar i fotografiar amb els seus mòbils per penjar-ho a la xarxa.

També va passar un grup que, en veure la gent ferida, van clamar al cel pel mal que els havien causat els lladres a aquella gent, i començaren a parlar de com tot anava malament, de la inseguretat amb què es vivia i de qui era el culpable de permetre que tot això passés amb tanta impunitat. I sense parar de discutir acaloradament entre ells, i sense aturar-se al lloc, van continuar caminant allunyant-se'n mentre s'emportaven les paraules.

El temps passava i aquells ciutadans continuaven a la vora de l'avinguda de la gran ciutat sense que ningú acudís a ajudar-los. Ara no solament eren víctimes dels lladres, sinó que també eren víctimes de la indiferència dels qui passaven pel seu costat.

Finalment, alarmats de no tenir-ne notícies, arribaren els seus familiars i amics més íntims, també els coneguts més propers, els quals, en veure'ls allà tirats i a la intempèrie, es commogueren. Els recolliren amb cura i els acolliren a casa seva per ajudar-los tot compartint sostre, menjar, ànims, escalfor humana i diners de les seves pensions, salaris o estalvis. L'endemà acudiren a les organitzacions socials, com ara les ONG, perquè els ajudessin en les necessitats bàsiques i els orientessin i donessin suport per recuperar tots els drets i tota la dignitat que els havien robat».

Acabada aquesta història, el Profeta els preguntà:

—Qui es comportà fraternalment amb aquests ciutadans?

Ells respongueren:

—Els que no mostraren indiferència: els familiars, amics i coneguts i les ONG.

Aleshores el Profeta digué als governants i poderosos i a tothom que hi havia escoltant-lo:

—Doncs aneu i feu el mateix junt amb ells; i tots plegats fareu un món més just i humà. I sapigueu que allà on hi ha fraternitat, us ho cregueu o no, allà es pot tocar Déu.

NOTA: En aquesta història, qualsevol semblança amb la realitat és pura... realitat.

PER VEURE LA REALITAT QUE PATEIX EL GERMÀ EXCLÒS

Dinàmica: T'HA TOCAT A TU!

Finalitat

La finalitat d'aquesta dinàmica és doble: d'una banda, vol treballar l'empatia i que els participants es posin en el lloc dels qui pateixen la vulneració dels seus drets; i, de l'altra, desper-

tar o estimular la seva consciència crítica i la seva opinió davant aquesta realitat, per no caure en la indiferència.

Desenvolupament

1. L'animador fotocopiarà el **document de treball I** que ve a continuació tantes vegades com participants hi hagi. En aquest document hi ha els dècims de la loteria del «No hi ha Dret». Retallarà els dècims i en lliurarà un a cada participant; no passa res si són repetits.
2. Segons el nombre de participants es poden formar grups de 4 a 8 persones amb la condició que els seus integrants tinguin dècims diferents. Un cop formats, cada grup triarà un portaveu; després, els integrants del grup es diran el que hi ha escrit als seus dècims perquè tots ho sàpiguen.
3. Fet això, l'animador lliurarà a cada grup aquestes preguntes fotocopiades perquè cada membre les respongui personalment, compartint com se sentiria i què pensaria. El portaveu en prendrà nota per fer després la posada en comú dels grups. El temps per fer-ho és de 12-15 minuts.

1. Quins pensaments et vindrien al cap si t'hagués tocat aquesta mala sort en la teva vida? Com et trobaries?
2. ¿Et conformaries amb la teva mala sort? Què faries per canviar-la? ¿Et sembla que podries canviar-la tu sol?
3. Què pensaries de la gent a la qual (mentre no els toqui a ells el que a tu t'ha tocat) no l'importa el teu problema, el veuen de lluny o miren cap a una altra banda i no fan res per donar-te un cop de mà?

4. Posada en comú del dialogat en cada grup.
5. Acabada la posada en comú, l'animador els lliurarà el **document de treball 2**, que presenta la realitat social que es viu a l'Estat segons els últims estudis sociològics fets per la Fundació Foessa de Càritas Espanyola. El llegiran entre tots, subratllant allò que els cridi més l'atenció, i després comentaran per grups, o en gran grup, les preguntes que se'ls plantegen al final del document.
6. Per acabar de veure la realitat que es viu al nostre món, presentem les dades sobre l'estat de compliment dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM). L'animador motivarà el grup dient aproximadament aquestes idees:

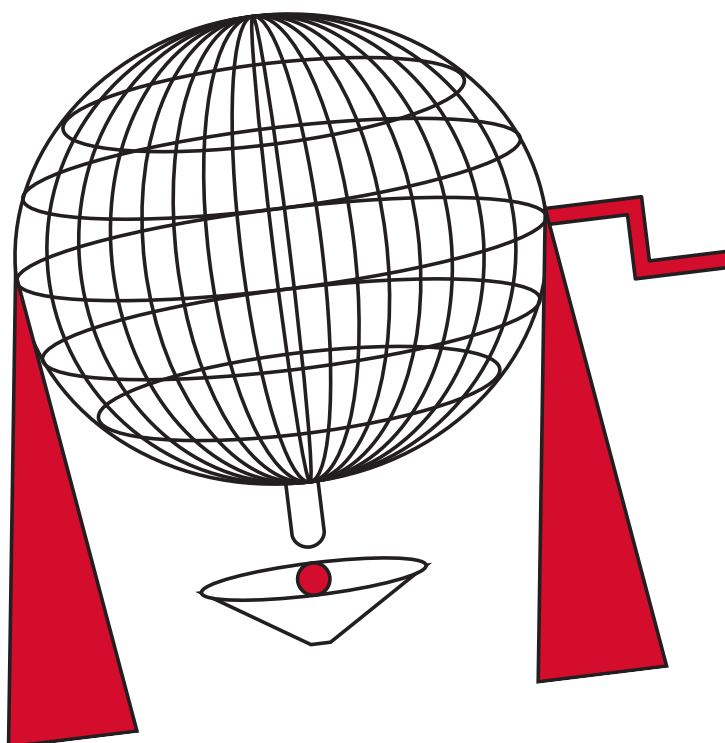
Imagina que ets el tutor d'uns alumnes que han suspès vuit assignatures que s'havien proposat aprovar l'any 2015. No ho han aconseguit. Totes les notes estan per sota del 5. S'ha notat un esforç i una feina, potser amb més temps, esforç i interès podrien haver aprovat, però no han treballat a ple rendiment, han perdut molt de temps,

s'han dedicat a altres coses que per a ells eren importants, han estat molt distrets a classe, no han fet els deures, etcètera.

Aquests alumnes teus són els 192 governants dels països del món, i ara has d'escriure en el seu Butlletí de Notes el que opines dels seus resultats i del rendiment en cada assignatura, i què els aconselles.

Se'ls lliura el **document de treball 3** amb el Butlletí de Notes. Poden omplir-lo individualment o bé ajuntar-se en grups de 4 o 5 persones, com si fossin un «claustre de professors», i posar-se d'acord en el que han de comentar sobre cada assignatura suspesa. Quan tots els grups hagin acabat, es farà una posada en comú.

Si l'animador vol aprofundir amb el seu grup sobre aquest tema dels ODM, pot utilitzar el recurs didàctic editat per Càritas Espanyola titulat «**Mou-te perquè altres senzillament puguin viure**», en el qual trobarà fitxes per continuar treballant aquests continguts i un vídeo de presentació. (El podeu trobar a www.antes2015actua.com)

DOCUMENT DE TREBALL I

Totes les persones tenen dret al treball
(art. 23 Drets Humans).

Loteria del «NO HI HA DRET»

SENSE DRET AL TREBALL

*El mercat laboral prescindeix de tu perquè
només l'importen els seus beneficis i no la
teva dignitat. T'ha tocat assaborir el
costat fosc.*

Dècim «premiat» amb dies de pidolar feina i ajudes,
afegint-hi pèrdua extra d'autoestima.

2014-2015

1r

Si no ets
rendible

2n

no
importes

3r

El sistema
et descarta

Totes les persones tenen dret a la sanitat
(art. 25 Drets Humans).

Loteria del «NO HI HA DRET»

SENSE DRET A LA SANITAT

*Per ser immigrant il·legal, o per viure en
un país empobrit del sud, només et
voldran guarir si tens diners.
T'ha tocat a tu.*

Dècim «premiat» amb dolor i malestar garantits.
La teva única medecina és el genèric «ja t'ho faràs».

2014-2015

1r

Si no ets
rendible

2n

no
importas

3r

El sistema
et descarta

Totes les persones tenen dret a l'alimentació
(art. 25 Drets Humans).

Loteria del «NO HI HA DRET»

SENSE DRET A L'ALIMENTACIÓ

*Un terç del menjar que es produeix al
món es malbarata i es llença.
Per a tu no n'hi ha. No ets cap prioritat.
T'ha tocat no tastar-lo.*

Dècim «premiat» amb debilitat i buidor d'estómac,
més una gran indiferència dels qui viuen saciats i
satisfets.

2014-2015

1r

Si no ets
rendible

2n

no
importes

3r

El sistema
et descarta

Totes les persones tenen dret a un habitatge (art. 25 Drets Humans).

Loteria del «NO HI HA DRET»

SENSE DRET A L'HABITATGE

El sistema prefereix que hi hagi milers de pisos buits i així especular-hi abans que facilitar-hi l'accés a persones pobres. I t'ha tocat a tu.

Dècim «premiat» amb nits al ras, sota els estels, o en una habitació compartida, sense intimitat, o en un infrahabitatge horrible.

2014-2015

1r

Si no ets rendible

2n

no importes

3r

El sistema et descarta

Totes les persones tenen dret a sortir del seu país (arts. 13-14 Drets Humans).

Loteria del «NO HI HA DRET»

SENSE DRET A VIURE ON TU VULQUIS

Resigna't a la fam, pobresa o inseguretat del teu país del sud. No pots sortir-ne i buscar un futur millor. Els murs i les lleis dels països del Nord no t'ho deixaran fer. T'ha tocat a tu.

Dècim «premiat» amb ser una persona il·legal, sense papers i sense drets si emigres, o amb ser pobre a perpetuïtat si no emigres.

2014-2015

1r

Si no ets rendible

2n

no importes

3r

El sistema et descarta

Totes les persones tenen dret a l'educació (art. 26 Drets Humans).

Loteria del «NO HI HA DRET»

SENSE DRET A L'EDUCACIÓ

Si vius en un país pobre, anar a l'escola és un luxe. O si ets pobre i vius en un país que no inverteix en educació pública, tenir estudis superiors és un luxe. T'ha tocat a tu.

Dècim «premiat» amb analfabetisme, ignorància i falta de capacitat, que faran que et llauris un futur gens prometedor.

2014-2015

1r

Si no ets rendible

2n

no importes

3r

El sistema et descarta

Totes les persones tenen dret als serveis socials (art. 25 Drets Humans).

Loteria del «NO HI HA DRET»

SENSE DRET ALS SERVEIS SOCIALS

Per retallades o per poca inversió aquests serveis no t'ajudaran quan et trobis en dificultat econòmica, familiar o de qualsevol mena. T'ha tocat a tu.

Dècim «premiat» amb un «Ja t'ho faràs» de l'Estat, que et deixarà abandonat a la teva sort.

2014-2015

1r

Si no ets rendible

2n

no importes

3r

El sistema et descarta

Totes les persones tenen dret a una renda mínima (art. 25 Drets Humans).

Loteria del «NO HI HA DRET»

SENSE DRET A UNA RENDA MÍNIMA

Per retallades o poca inversió no rebràs cap pensió o ajuda digna si tens cap minusvalidesa o malaltia o dificultat que t'impedeix treballar. T'ha tocat a tu.

Dècim «premiat» amb un «Espavila't» perquè l'Estat ben poc que t'ajudarà per sobreviure.

2014-2015

1r

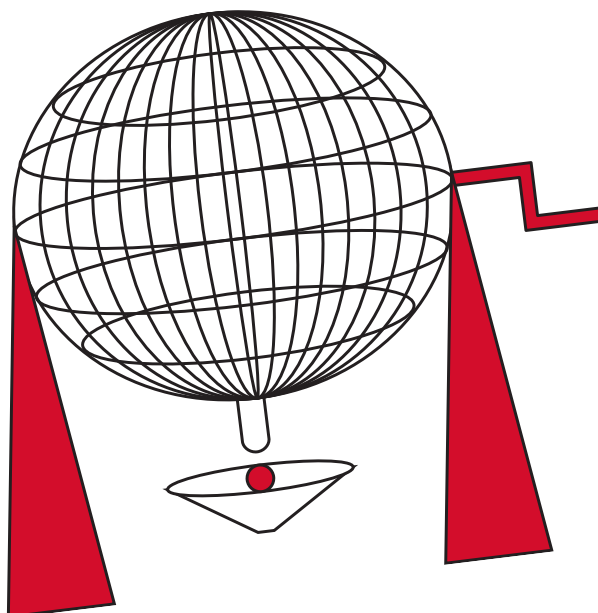
Si no ets rendible

2n

no importes

3r

El sistema et descarta

DOCUMENT DE TREBALL 2

Radiografia de la pobresa a Espanya

(Font: Fundació Foessa: document *Análisis y perspectivas* 2014)

I. Què ens diuen els indicadors socials?

I.1. Sobre renda i desigualtat

Una de les conseqüències més adverses de la crisi en el benestar de les llars és la forta caiguda de les rendes, ja sigui per la pèrdua de la feina ja sigui perquè els salaris no han crescut com han crescut els preus. La renda mitjana de la població espanyola és inferior a la que tenia l'any 2000. Assistim, doncs, a un procés d'empobriment mitjà que no té cap comparació amb les últimes dècades.

Una segona dada és l'agudització de les diferències de renda entre llars. Espanya, que ja sortia de nivells molt alts de desigualtat abans de la crisi, s'ha convertit en un dels països de la Unió Europea en què la renda es reparteix de manera més desigual. Les desigualtats han augmentat, el grup de població amb renda baixa hauria passat de concentrar el 32% de la població al 40%; el grup de renda mitjana hauria passat del 60% al 52%; i el grup més ric no hauria patit gaires modificacions en el seu pes relatiu (del 9% al 8%).

És preocupant l'augment de la desigualtat. Un dels indicadors més comuns per mesurar la seva extensió, com és la relació entre la renda que acumula el 20% més ric i la del 20% més pobres, ha crescut més del 30% des de l'any 2007.

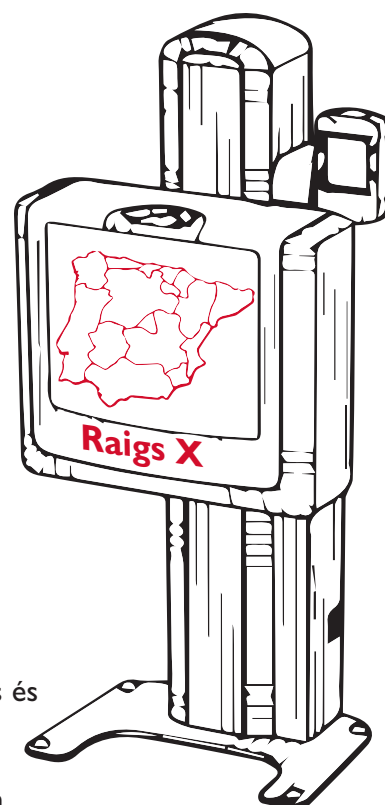
I.2. Sobre la feina

L'any 2013 va obtenir els pitjors resultats de l'última dècada en termes de la situació del mercat de treball: es va arribar al nivell màxim històric d'atur (27,2%). La situació general és, per tant, molt negativa en termes dels resultats del mercat de treball, amb menys feina, més atur, amb creació de molts pocs llocs de treball, els quals majoritàriament de caràcter temporal, amb salaris més baixos i, a més, repartits més desigualment.

Dins els col·lectius més afectats per la manca de feina, continua sent molt preocupant el col·lectiu de joves, amb un atur superior al 50%. Això provoca un fort efecte de desànim i un ritme creixent de sortides forçades a l'exterior. Només en el primer semestre de 2013 van marxar de l'Estat més de 110.000 persones menors de 30 anys.

I.3. Sobre pobresa i privació

El percentatge de llars sense ingressos, de llars que no reben remuneracions del treball, prestacions per atur o de la Seguretat Social, va passar d'una xifra un poc més gran de 300.000 a mitjan 2007 a gairebé 500.000 a finals de 2013. Aquests resultats mostren, en síntesi, que la crisi econòmica s'ha acarnissat

amb força amb la societat espanyola; l'augment de la pobresa i la seva cronificació, intensitat i severitat és una manifestació molt cruel no solament del deteriorament de l'activitat econòmica i del treball, sinó també de la insuficiència del compromís públic amb les llars més vulnerables.

I.4. Sobre els drets socials

Les crides polítiques d'austeritat augmenten els nivells de patiment social. Des del 2010 han imposat un accés més restrictiu als drets socials, i han continuat avançant pel camí de les retallades en recursos públics, en pèrdua d'intensitat protectora d'algunes prestacions socials i en l'exclusió creixent de grups de població d'alguns serveis bàsics de benestar. **La tendència de la societat espanyola des d'aquesta perspectiva podria resumir-se de pobresa creixent i drets minvants.**

- **Pel que fa a les pensions.** L'any 2013 va marcar un punt d'inflexió. L'aprovació de les noves formes d'actualització i càlcul amb l'objectiu de garantir-ne la sostenibilitat, ha consagrat un sistema de revalorització de les pensions que pot produir pèrdues en la seva capacitat adquisitiva, cosa que contribuirà a la progressiva disminució de la intensitat protectora del sistema de protecció social.
- **Pel que fa a les prestacions d'atur.** La fi del dret a les prestacions, davant la prolongació de les situacions d'atur, ha creat un altre factor de risc social, com és el creixement dels aturats que queden sense cobertura del sistema bàsic d'assegurança social.
- **Pel que fa a les rendes mínimes.** Un dels últims recursos per a les llars que no tenen accés a les prestacions anteriors són les prestacions de rendes mínimes que ofereixen les comunitats autònomes. Aquestes prestacions experimentaren una expansió sense precedents a l'inici de la crisi, amb un creixement que partia d'una xifra total d'una mica més de 102.000 llars beneficiàries l'any 2007 a 157.000 l'any 2009 i 214.000 l'any 2012, últim any amb dades disponibles.

No obstant això, les dades més recents mostren que sembla que s'ha tocat el sostre màxim en algunes comunitats autònomes quant a donar resposta al creixement de les necessitats socials en el seu territori. S'observa més restriccions en l'aplicació dels criteris d'accés a aquestes ajudes, cosa que es tradueix en l'augment del percentatge de sol·licituds denegades en algunes regions, i un retard generalitzat en els temps de cobrament, que en algunes comunitat supera els dotze mesos.

- **Pel que fa a l'habitatge.** El gran problema ha estat la impossibilitat de fer front a les obligacions hipotecàries. Solament l'any 2012 es produïren més de 90.000 processos de desnonament. Creix el percentatge de llars que retarden el pagament de despeses com ara la hipoteca o el lloguer, els rebuts de gas, de comunitat... L'augment de llars que han de fer un esforç econòmic enorme per mantenir l'habitatge no para de créixer, llars que es veuen abocades a instal·lar-se en situacions de pobresa severa un cop descomptades les despeses de l'habitatge.
- **Pel que fa a l'educació.** Des de l'inici de la crisi la despesa pública en educació ha disminuït el 10%, mentre que el nombre d'estudiants ha continuat augmentant. Els percentatges d'abandonament escolar són molt alts: un de cada quatre joves deixa els estudis en finalitzar l'etapa d'escolarització obligatòria.
- **Pel que fa a la salut.** S'observa un empitjorament molt notable quant a la garantia d'aquest dret social. Les situacions de falta de cobertura sanitària, que pràcticament havien desaparegut, ara tornen a aparèixer. Les dificultats econòmiques de les llars, junt a la incidència del copagament farmacèutic, han provocat que s'hagi doblat el nombre de famílies que han deixat de comprar medicaments, i també de seguir dietes o tractaments mèdics.

- **Pel que fa a les situacions de dependència.** Durant els dos últims anys, el sistema establert per la Llei de Dependència ha patit una frenada dràstica en el seu desenvolupament. Les retallades de la despesa, i tota la resta de mesures, a més de provocar la caiguda del nombre de beneficiaris, han provocat la pèrdua de cobertura del sistema i la reducció de la qualitat dels serveis.

2. La fractura social s'eixampla

Els darrers estudis fets abans de la crisi ja reflectien una societat molt marcada per la precarietat, en què amplis sectors de la població (més de la meitat), es veien afectats en diferent mesura per algun problema o alguna carència social. És important recordar ara que la pobresa i l'exclusió social no són fruit d'aquesta crisi. L'espai social de l'exclusió social, que suposava el 15,8% de les llars l'any 2007, ha augmentat fins al 21,9% el 2013.

A l'Estat espanyol, un total d'11,7 milions de persones (3,8 milions de llars) estan afectades per processos d'exclusió social, cosa que suposa 4,4 milions més de persones que l'any 2007. D'aquests 11,7 milions de persones, 5 milions es troben afectades per situacions d'exclusió severa, el 82,6% més que l'any 2007. Aquest gairebé milió i mig de llars (les formades per aquests 4,4 milions de persones que s'han vist afegides a processos d'exclusió social), necessiten atenció d'urgència des dels diferents recursos públics de protecció social.

Especial alarma hauria de causar la situació dels menors, col·lectiu que té una taxa d'exclusió del 35%, de la qual la meitat en situació d'exclusió severa: el 18,2% (2,5 milions de menors) viuen sota el llindar de la pobresa. L'exclusió social en la infància ha esdevingut un problema de primer ordre que condicionarà l'itinerari vital d'aquests menors i que pot convertir-se en un mecanisme pervers de reproducció ampliada de l'exclusió social.

No hi ha dubte que són els àmbits de la feina, de l'habitatge i el de la sanitat els que han tingut un paper més rellevant en l'augment de la fractura social. El deteriorament de la realitat social és tan gran que no és probable que una hipotètica recuperació de l'economia espanyola faci cap dràstica inversió en aquest retrat que hem fet. La crisi ha produït una fragmentació enorme en una societat que ja era especialment vulnerable abans del canvi de cicle, i que necessitarà no solament profundes millores econòmiques per reduir les immenses fractures socials creades, sinó també un replantejament a fons de l'àmbit de la protecció dels ciutadans més dèbils.

3. Es manté la qualitat de les relacions socials

Cal destacar que els problemes de relacions socials i familiars no han experimentat un deteriorament, que fins i tot l'aïllament social ha disminuït. És clar, doncs, que una part de la població ha reaccionat davant les dificultats econòmiques reforçant els lligams i els suports envers les persones més properes.

La valoració que es fa de les relacions internes en la família no ha empitjorat, sinó tot el contrari. I el mateix pel que fa a les relacions veïnals. Les situacions d'aïllament personal (persones que no compten amb suport en situacions de malaltia o dificultat) també s'han reduït. Tot això indica, malgrat les grans dificultats, que aquí disposem d'un gran recurs de capital social i de qualitat humana, un recurs que cal preservar com si fos un tresor.

En aquesta anàlisi no apareixen indicis que el capital social i relacional es vegi afectat encara pel deteriorament tan significatiu en altres àmbits, per exemple l'econòmic, el de la salut i el de l'habitatge. Aquesta constatació ens mostra una oportunitat: encara hi som a temps per a una reacció col·lectiva que inverteixi aquesta tendència que hi ha cap a la fractura social i establir un nou marc en què la resposta a la crisi es construeixi de manera més solidària.

Advertències del Consell d'Europa per la vulneració de drets:

El gener de 2014, el Consell d'Europa, organisme oficial encarregat de vetllar pel compliment dels Drets Humans als països europeus, va advertir en un informe que la crisi econòmica ha fet créixer el nombre d'incompliments socials al continent, cosa que ha causat un retrocés important en drets socials. L'Estat espanyol està entre els països que més retrocedeixen en drets des de 2007. Les turbulències econòmiques han provocat un enorme deteriorament en drets socials que creïem garantits. Per exemple, el Consell d'Europa jutja il·legal la decisió d'excloure els estrangers sense papers de la sanitat espanyola. La crisi no pot servir de pretext per negar l'accés a la sanitat. Molts altres països europeus també fan com Espanya, i, doncs, també incompleixen aquest dret.

En aquest informe també es retreu a l'Estat espanyol més carències socials, entre les quals la baixa quantia de la renda d'inserció que s'ofereix a persones sense recursos, que amb prou feines supera els 400 euros al mes. Només el País Basc i Navarra compten amb prestacions acceptables. I tampoc arriba al mínim la cobertura econòmica de la baixa per malaltia, cobertura que és considerada del tot inadequada. Més enllà d'Espanya, l'avaluació general del continent constata un nivell d'incompliments molt superior al d'anys anteriors.

PREGUNTES PER «RADIOGRAFIAR-SE» I DIALOGAR:

1. Quines quatre dades o informacions són les que t'han cridat més l'atenció, o t'han indignat més, o creus que són més preocupants i greus? Per què?
2. Quantes persones del teu entorn coneixes que estiguin afectades per cadascuna de les realitats o problemes que es descriuen en el document? ¿Pateixes, directament o indirecta, algun problema o realitat d'aquests que hem vist?
3. Quina impressió general et provoca conèixer aquesta realitat?
4. Davant tot plegat, ¿quina actitud descobreixo en mi (passiva, distant, indiferent, insegura, pessimista, activa, participativa, mobilitzadora, implicada, conscienciada, amb ganes de fer alguna cosa, amb ganes d'unir-me a altres)?
5. Personalment i com a grup, ¿estem fent alguna cosa, per petita que ens sembli? ¿Podem fer res més davant tot això, davant això que acabem de veure?

DOCUMENT DE TREBALL 3

Butlletí de notes

Avaluació de les 8 assignatures per fer un món millor el 2015

El setembre de l'any 2000 es fixaren els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM) a la seu de les Nacions Unides, **vuit objectius amb què es van comprometre 192 països per posar fi a la pobresa extrema l'any 2015**. Certament, s'ha avançat molt, però també és cert que queda molt per fer. El 2015 no serà l'any en què es compliran aquests objectius, però sí que ha mostrat que quan hi ha voluntat política i inversió econòmica, les coses comencen a moure's i a canviar. **SÍ QUE ÉS POSSIBLE UN ALTRE MÓN.**

Font: Nacions Unides: <http://www.un.org/es/millenniumgoals/poverty.shtml>

Assignatura 1: Eradicar la pobresa extrema i la fam

L'objectiu de reduir a la meitat les taxes de pobresa extrema s'ha aconseguit. La taxa mundial de pobresa de persones que viuen amb menys d'1,25 dòlars al dia va baixar l'any 2010 a menys de la meitat de la que es va registrar l'any 1990. Però si bé en 2010, 700 milions de persones havien deixat de viure en condicions d'extrema pobresa en comparació al 1990, encara 1.200 milions de persones d'arreu del món es troben en aquesta situació.

Es calcula que arreu del món hi ha 870 milions de persones que pateixen fam crònica. Més de 100 milions d'infants menors de cinc anys estan desnerits i el seu pes és inferior al normal.

Comentari del tutor.

Assignatura 2: Aconseguir l'ensenyament primari universal

L'any 2015 no s'aconseguirà l'educació universal, malgrat que molts països pobres han fet avenços ben grans. Les regions en desenvolupament han aconseguit progressos espectaculars en l'ampliació de l'accés a l'ensenyament primari. De l'any 2000 al 2011, la taxa de matriculació passà del 83% al 90%, i el nombre d'infants no escolaritzats es reduí gairebé a la meitat, passant de 102 milions el 2000 a 57 milions el 2011.

La gran majoria dels infants que no acaben l'escola es troben a l'Àfrica subsahariana i al sud d'Àsia.

250 milions d'infants no saben llegir ni escriure

Comentari del tutor.

3

PROMOURE LA IGUALTAT
ENTRE GÈNERES I
L'APODERAMENT
DE LA DONA

Assignatura 3: Promoure la igualtat entre gèneres i l'apoderament de la dona

S'ha aconseguit la igualtat entre nens i nenes en l'accés a l'educació primària. Per a les adolescents d'algunes regions, fer realitat el dret a l'educació continua sent una meta difícil d'assolir. La pobresa és un obstacle important per a l'educació, especialment entre les nenes més grans.

A totes les regions en vies de desenvolupament hi ha més homes que dones en feines remunerades. Una gran quantitat de dones treballa en feines informals, amb la conseqüent falta de prestacions i de seguretat laboral. Els llocs de treball de nivell més alt són ocupats pels homes; la diferència amb l'ocupació de les dones és aclaparadora.

Comentari del tutor.

4

REDUIR LA MORTALITAT
DELS INFANTS MENORS
DE 5 ANYS

Assignatura 4: Reduir la mortalitat dels infants menors de 5 anys

A tot el món, la taxa de mortalitat d'infants menors de 5 anys va baixar un 47%, amb el resultat de passar de 90 morts per cada 1.000 nascuts l'any 1990 a 48 morts per cada 1.000 nascuts l'any 2012. Malgrat tot, es calcula que l'any 2012 van morir 6,6 milions d'infants (18.000 al dia), la majoria per malalties que es poden prevenir. Aquests infants acostumen a ser els més pobres i marginats de la societat.

S'han salvat més de 10 milions de vides gràcies a les vacunes contra el xarampió de l'any 2000 ençà. Però aquesta excel·lent assoliment podria no tenir continuïtat per culpa de les retallades en les ajudes internacionals.

A l'Àfrica subsahariana, 1 de cada 10 infants mor abans de fer els 5 anys, cosa que representa una mitjana 15 vegades superior a la de les regions desenvolupades.

Comentari del tutor.

5

MILLORAR LA SALUT
MATERNA

Assignatura 5: Millorar la salut materna

De 1990 al 2012 la mortalitat materna durant el part va disminuir un 47%. No obstant això, les desigualtats en l'atenció durant l'embaràs són immenses. A les regions en desenvolupament, només la meitat de les dones que estan embarassades reben atenció mèdica especialitzada.

L'any 2011, 47 milions d'infants van néixer al món sense rebre atenció especialitzada.

Al món, encara mor cada minut una dona a causa de complicacions derivades del part; és a dir, més de mig milió de dones a l'any.

Comentari del tutor.

6

COMBATRE EL VIH/SIDA,
LA MALÀRIA I ALTRES
MALALTIES

Assignatura 6: Combatre el VIH/ sida, la malària i altres malalties

A tot el món continua disminuint el nombre de persones que s'infecten pel VIH: entre els anys 2001 i 2010 la reducció va ser d'un 33%. L'any 2012, el nombre de persones que van rebre tractament mèdic per a la sida va registrar la xifra rècord de 9,7 milions. Tanmateix, 7 milions de persones amb VIH continuen sense tenir accés als medicaments per tractar-se.

Durant la dècada de 2000, es van evitar 1,1 milions de morts per la malària. Encara continua faltant una vacuna contra aquest virus, que causa la cinquena part de la mortalitat infantil.

El tractament contra la tuberculosi ha salvat al voltant de 20 milions de vides entre 1995 i 2011, però el nombre de persones que accedeixen al tractament encara és massa baix.

Comentari del tutor.

7

GARANTIR LA
SOSTENIBILITAT DEL
MEDI AMBIENT

Assignatura 7: Garantir la sostenibilitat del medi ambient

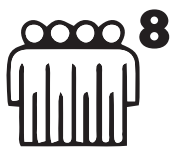
La taxa de desforestació continua sent alarmantment alta. Cal urgentment donar una resposta decisiva al problema del canvi climàtic. A escala mundial, les emissions de diòxid de carboni han augmentat en més del 46% des de 1990. La quantitat d'espècies en perill d'extinció continua creixent cada dia, especialment en països en vies de desenvolupament.

Des de 1990, més de 2.100 milions de persones han aconseguit accés a font millorades d'aigua potable, però el subministrament d'aigua de boca continua sent un repte en moltes parts del món.

Encara hi ha 2.500 milions de persones que no tenen accés a lavabos o latrines.

Uns 200 milions de persones que vivien en barris marginals als països en desenvolupament han millorat les seves condicions d'habitatge, si bé hi ha 863 milions de persones que continuen vivint en aquestes males condicions.

Comentari del tutor.

FOMENTAR UNA
ALIANÇA MUNDIAL PER
AL DESENVOLUPAMENT

Assignatura 8: Fomentar una aliança mundial per al desenvolupament

L'alleujament del deute als països més pobres i la transformació d'aquest en fons públics destinats a combatre la pobresa, han tingut un impacte positiu en el desenvolupament de molts països.

En matèria de comerç exterior, el països en vies de desenvolupament aconseguixen un accés més gran als mercats dels països desenvolupats, i no els han de pagar tants aranzels.

Només cinc països han assolit la meta de l'ONU d'aportar el 0,7 de la seva riquesa en ajudes al desenvolupament dels països més pobres. A causa de la crisi, els països desenvolupats han reduït les ajudes oficials al desenvolupament, en particular envers els països menys desenvolupats i l'Àfrica.

Els medicaments essencials no són assequibles a les poblacions més empobrides a causa del seu elevat preu.

Internet continua sent inaccessible per a molts habitants del planeta.

Comentari del tutor.

PER JUTJAR LA REALITAT QUE PATEIX EL GERMÀ EXCLÒS

«Un dels criteris per poder jutjar i analitzar la realitat és partir de la convicció bàsica següent: la dignitat inalienable de tot ésser humà. Perquè ha estat creat a imatge de Déu, l'individu humà té la dignitat de *persona*, no és sols una cosa qualsevol, sinó algú» (Catecisme de l'Església Catòlica [CEC], 357).

«Només el reconeixement de la dignitat humana fa possible el creixement comú i personal de tothom (cf. Jm 2, 19) A la igualtat en el reconeixement de la dignitat de cada home i de cada poble, ha de correspondre la consciència que la dignitat humana només podrà ser custodiada i promoguda de manera comunitària per part de tota la humanitat. Solament amb l'acció concorde dels homes i dels pobles interessats sincerament en el bé de tots els altres, es pot atènyer una autèntica fraternitat universal; al contrari, la permanència de condicions de gravíssima disparitat i desigualtat empobreix a tothom.» (Doctrina Social de l'Església [DSE], 145).

La Declaració Universal dels Drets Humans, en el seu article 1r, recull el deure de fraternitat com un principi que posa les bases de la dignitat de totes les persones: «Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets. Són dotats de raó i de consciència, i han de comportar-se fraterナルment els uns amb els altres».

Tenint clar aquest criteri bàsic de la dignitat de l'ésser humà, ens acostem a la realitat, a les seves dades, fets, històries amb rostre, amb nom i cognoms amb la intenció d'analitzar-la i jutjar-la per posar en evidència el que no funciona i atempta contra la dignitat de les persones més vulnerables.

És d'aquí que han nascut aquestes sis denúncies i reflexions del papa Francesc que hem escollit per mostrar un exemple de posicionament crític davant la realitat sagnant del nostre món. Llegiu-les amb atenció, subratlleu-hi les frases que us interpel·lin més o que us semblin més significatives o importants, o bé que us donin claus per analitzar la realitat del vostre entorn social més proper. De cada denúncia i reflexió escriviu o penseu la vostra opinió, valoració personal, reflexions o pensaments que us hagin suggerit, com us han interpel·lat personalment.

Quan ho tingueu fet ho posareu en comú. Un cop hàgiu acabat la posada en comú, us proposem que feu una petita anàlisi i un judici

de la realitat que pateixen els vostres germans i germanes més necessitats del vostre entorn més proper. **Quines denúncia i reflexió faríeu com a grup sobre la realitat social que veieu al vostre voltant?**

Denúncies i reflexions del sant pare Francesc

I. Denuncia la GLOBALITZACIÓ DE LA INDIFERÈNCIA. Davant la mort d'immigrants intentant arribar a l'illa de Lampedusa, exclama: «Només em ve la paraula VERGONYA, és una VERGONYA».

Déu ens fa aquesta pregunta: «On és el teu germà?». Molts de nosaltres estem desorientats, ja no estem atents al món en què vivim, no tenim cura del que Déu ha creat per a tots i ja no som capaços ni de tenir cura els uns dels altres. Quan aquesta desorientació pren les dimensions del món, s'esdevenen tragèdies com aquesta.

«On és el teu germà?». Déu diu que la veu de la seva sang clama fins a Ell. Aquesta no és pas una pregunta adreçada als altres, sinó a nosaltres mateixos, a cadascun de nosaltres. Aquests germans i germanes nostres fugien de situacions difícils per trobar una mica de serenitat i de pau. Cercaven un lloc millor per a ells i per a les seves famílies, però han trobat la mort.

Quantes vegades els que cerquen aquestes coses no troben comprensió, ni acollida, ni tampoc solidaritat! Però les seves veus clamen fins a Déu. Qui és el responsable de la sang d'aquests germans i germanes? Ningú! Tots responem de la mateixa manera: jo no, jo no hi tinc res a veure, deuen ser uns altres, però jo segur que no. Però Déu pregunta a cadascun de nosaltres: «On és la sang del teu germà que clama fins a mi?».

Resulta que ningú en el món se'n sent responsable; hem perdut el sentit de la responsabilitat fraterna. Hem caigut en l'actitud hipòcrita del sacerdot i del levita de qui ens parla la paràbola del «Bon samarità»: veiem el germà caigut en el camí i pensem «pobret!» i seguim el nostre camí. No ens toca a nosaltres! I

amb aquesta actitud ens tranquil·litgem i ens trobem en pau.

La cultura del benestar que ens porta a pensar en nosaltres mateixos, ens fa insensibles al crit dels altres. Vivim en una bombolla de sabó molt bonica, però no és res. És la il·lusió de la futilitat i d'allò que és provisional

que ens porta a la indiferència (a la globalització de la indiferència). Ens hem avesat al sofriment de l'altre i pensem que no ens importa ni ens toca a nosaltres... La globalització de la indiferència ens fa responsables sense nom ni rostre.

Qui de nosaltres ha plorat per aquesta desgràcia o per altres de semblants? Qui ha plorat aquests germans i germanes? Algú de nosaltres ha plorat pels germans que anaven en aquesta barca? Pertanyem a una societat que ha oblidat l'experiència de plorar, de compadir (patir amb l'altre): la globalització de la indiferència ens ha pres la capacitat de plorar. Preguem al Senyor la gràcia del plorar per la nostra indiferència, per la crueltat que hi ha al món, també en nosaltres, també en aquells que des de l'anonimat prenen decisions socioeconòmiques que obren el camí a drames com aquest.

(Homilia del sant pare Francesc a Lampedusa, 8-7-2013)

2. Denúncia que el SISTEMA ECONÒMIC actual MATA

Avui hem de dir «no a una economia de l'exclusió i la desigualtat». Aquesta economia mata. No pot ser que no sigui notícia que mor de fred un ancià en situació de carrer i sí que ho sigui una caiguda de dos punts a la borsa. Això és exclusió. No es pot tolerar més que es llenci menjar quan hi ha gent que passa fam. Això és desigualtat. Avui tot entra dins el joc de la competitivitat i de la llei del més fort, on el poderós es menja el més feble. Com a conseqüència d'aquesta situació, grans masses de la població es veuen excloses i marginades: sense treball, sense horitzons, sense sortida. Es considera l'ésser humà en si mateix com un bé de consum, que es pot usar i després llençar.

Hem donat inici a la cultura del «descart» que, a més, es promou. Ja no es tracta simplement del fenomen de l'explotació i de l'opressió, sinó de quelcom nou: amb l'exclusió queda afectada en la seva mateixa arrel la pertinença a la societat en la qual es viu, perquè ja no s'hi està a sota, a la perifèria, o sense po-

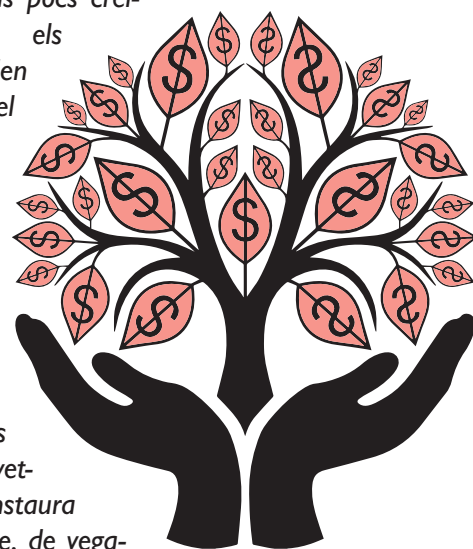

der, sinó que se n'està a fora. Els exclosos no són «explotats» sinó rebuigs, «sobrants» (Evangelii Gaudium, 53).

3. Denúncia la IDOLATRIA DEL DINER. Avui no mana l'home, sinó el diner

Hem creat nous ídols. L'adoració de l'antic vedell d'or (cf. Ex 32,1-35) ha trobat una versió nova i despietada en el fetitxisme del diner i en la dictadura de l'economia sense un rostre i sense un objectiu veritablement humà. La crisi mundial, que afecta les finances i l'economia, posa de manifest els seus desequilibris i, sobretot, la greu carència de la seva orientació antropològica que redueix l'ésser humà a una sola de les seves necessitats: el consum (Evangelii Gaudium, 55).

Mentre els guanys d'uns pocs creixen exponencialment, els de la majoria es queden cada cop més lluny del benestar d'aquesta minoria feliç. Aquest desequilibri prové d'ideologies que defensen l'autonomia absoluta dels mercats i l'especulació financera. D'aquí que neguin el dret de control dels Estats, encarregats de vetllar pel bé comú. S'instaura una nova tirania invisible, de vegades virtual, que imposa, de forma unilateral i implacable, les seves lleis i les seves regles. A més, el deute i els seus interessos allunyen els països de les possibilitats viables de la seva economia, i els ciutadans del seu poder adquisitiu real. A tot això s'afegeix una corrupció ramificada i una evasió fiscal egoista, que han assumit dimensions mundials. L'afany de poder i de tenir no coneix límits (Evangelii Gaudium, 56).

4. Denúncia la FAM I LA INJUSTA DISTRIBUCIÓ DELS BÉNS

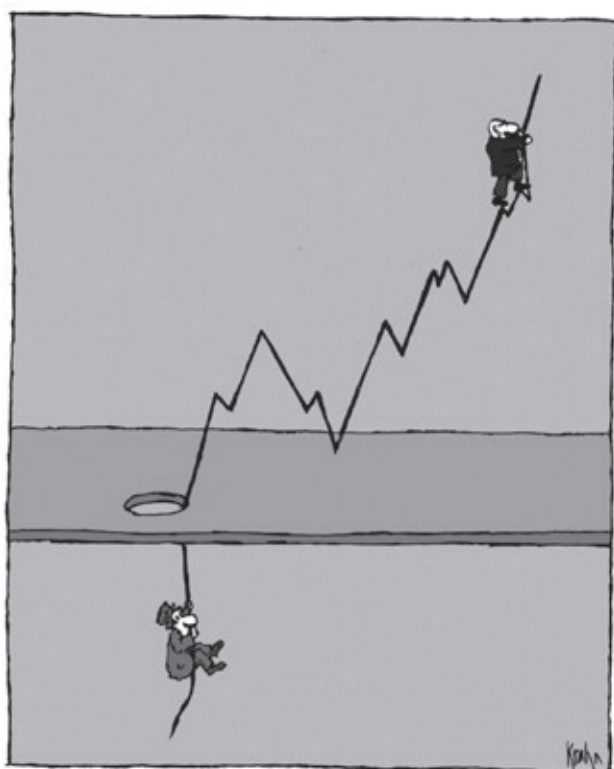
«És un escàndol que encara hi hagi fam i malnutrició al món. Mai no poden ser considerades un fet normal al qual cal acostumar-se, com si formés part del sistema. El malbaratament d'aliments no és sinó

un dels fruits de la «cultura de l'exclusió», que sovint porta a sacrificar homes i dones als ídols dels guanys i del consum: un trist senyal de la «globalització de la indiferència» (Sant Pare Francesc en el Dia contra la Fam, 16-10-2013).

Veient les seves misèries [dels famolencs], escoltant els seus clams i coneixent el seu patiment, ens escandalitza el fet de saber que hi ha aliment suficient per a tots i que la fam és deguda a la mala distribució dels béns i de la renda. El problema s'agreuja amb la pràctica generalitzada del rebuig (Evangelii Gaudium, 191).

5. Denuncia la DESIGUALTAT SOCIAL que genera violència

Avui en molts llocs es reclama major seguretat. Però fins que no es reverteixin l'exclusió i la desigualtat dins una societat i entre els diversos pobles, serà impossible eradicar la violència. S'acusa de la violència els pobres i els pobles pobres, però sense igualtat d'oportunitats, les diverses formes d'agressió i de guerra trobaran un brou de cultiu que tard o d'hora provocarà la seva explosió. Quan la societat —local, nacional o mundial— abandona a la perifèria una part de si mateixa, no hi haurà programes polítics ni recursos policials o d'intel·ligència que puguin assegurar indefinidament la tranquil·litat. Això no succeeix només perquè la des-

igualtat provoca la reacció violenta dels exclosos del sistema, sinó perquè el sistema social i econòmic és injust a la seva arrel. Així com el bé tendeix a comunicar-se, el mal consentit, que és la injustícia, tendeix a expandir la seva potència danyosa i a socavar silenciosament les bases de qualsevol sistema polític i social per més sòlid que sembli (Evangelii Gaudium, 59).

6. Denuncia no haver assolit els OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT DEL MIL·LENNI per al 2015. Proposa una MOBILITZACIÓ ÈTICA MUNDIAL, que difongui i expliqui un ideal comú de fraternitat i solidaritat amb els pobres i exclosos. (Discurs davant el Secretari General de les Nacions Unides a la Junta de caps executius de l'ONU, 9 de juny de 2014)

Els resultats dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, especialment pel que fa a l'educació i a la disminució de la pobresa extrema, són una confirmació de la validesa del treball de coordinació d'aquesta Junta de caps executius, però no hem de perdre de vista que els pobles mereixen i esperen fruits encara més grans.

És propi de la funció directiva no conformar-se mai amb els resultats obtinguts, sinó a entossudir-s'hi cada vegada més, perquè allò assolit només s'assegura cercant obtenir el que encara falta. I, en el cas de l'organització política i econòmica mundial, el que falta és molt, ja que una part important de la humanitat continua exclosa dels beneficis del progrés i relegada, de fet, a éssers de segona categoria.

Els futurs Objectius de Desenvolupament Sostenible, per tant, han de ser formulats i executats amb magnanimitat i coratge, de manera que arribin a incidir amb efectivitat sobre les causes estructurals de la pobresa i de la fam, assoleixin millores substancials en matèria de preservació de l'ambient, garanteixin una feina decent i útil per a tothom i donin una protecció adequada a la família, element essencial de qualsevol desenvolupament econòmic i social sostenible.

Es tracta, en particular, de desafiar totes les formes d'injustícia, oposant-se a l'economia de l'exclusió, a la cultura del descart i a la cultura de la mort, les quals, per desgràcia, podrien arribar a convertir-se en formes de pensament acceptades passivament.

Per aquesta raó, a vosaltres, que representeu les més altes instàncies de cooperació mundial, voldria recordar-vos un episodi de fa 2.000 anys explicat per l'evangeli de Lluc (10, 1-10): la trobada de Jesucrist amb el ric públic Zaqueu, el qual prengué una decisió radical de codivisió i justícia quan la mirada de Jesús va despertar la seva consciència. Aquest és l'esperit que hauria d'estar a l'origen i en la finalitat de tota acció política i econòmica. La mirada, moltes vegades sense veu, d'aquesta part de la humanitat descartada, deixada enrere, ha de remoure la consciència dels agents polítics i econòmics i conduir-los a decisions magnànimes i coratjoses, que tinguin resultats immediats, com la decisió que va prendre Zaqueu. És que aquest esperit de solidaritat i codivisió guia tots els nostres pensaments i accions?

Avui en concret, la consciència de la dignitat de cada germà ha de portar-nos a compartir, amb total gratuïtat, els béns que la providència divina ha posat a les nostres mans, tant riqueses materials com immaterials, com ara les de la intel·ligència i de l'esperit, i a restituir amb generositat i abundància el que injustament hàgim pogut negar abans als altres.

Us convido a promoure junts una veritable mobilització ètica mundial que, més enllà de qualsevol diferència de credo o d'opinions polítiques, difongui i apliqui un ideal comú de fraternitat i solidaritat, especialment envers el més pobres i exclosos.

Imageneu, somieu quines accions concretes podria tenir aquesta **MOBILITZACIÓ ÈTICA MUNDIAL**, de fraternitat i solidaritat envers els més exclosos, i poseu en pràctica les que la vostra comunitat o grup decideu.

PER ACTUAR EN FAVOR DEL GERMÀ EXCLÒS

La finalitat d'aquest material és oferir, a través de quatre documents de treball, unes pistes que ajudin a aterrar en la nostra vida personal i comunitària el nostre compromís a favor del germà exclòs allà on ens trobem.

- Amb el **document de treball 1** titulat «**Ets afortunat**» volem ajudar cadascú a valorar-se i treballar personalment les capacitats que individualment tots tenim per fer possible la fraternitat. L'animador lliurarà aquest document a tots els participants i deixarà uns 25 minuts perquè el treballin personalment. Poden aprofitar per sortir de la sala i buscar individualment un espai tranquil per reflexionar-hi. *(O bé l'animador, si li sembla oportú, pot lliurar aquest document perquè se'l preparin tranquil·lament a casa, i aleshores compartir el que han treballat individualment en la propera reunió.)*

Una vegada ho hagin reflexionat i treballat, formaran grups petits (o en gran grup si no són gaires), i posaran en comú les qüestions que aquest document de treball els ha plantejat.

Per acompanyar o il·lustrar aquest document de treball, l'animador pot projectar el vídeo que hi ha en l'enllaç següent i que sintetitza i reforça el que s'està treballant: <https://www.youtube.com/watch?v=ndN3QieDJ-U>.

- Amb el **document de treball 2** titulat «**Posar-nos les piles per viure l'alegria de l'Evangeli al servei del proïsme**», volem treballar algunes pistes que el papa Francesc dóna en l'*Evangelii Gaudium* perquè comunitàriament, i personalment, actuem decididament en favor dels germans exclosos, com un fet que ens identifica com a seguidors de Jesús. Amb aquest fi es planteja primer fer una dinàmica i després comentar un text a manera de conclusió.

Explicació de la dinàmica:

L'animador retallarà els textos de cada «pila» que hi ha al document de treball 2 i els posarà en una cistella. Cada component del grup agafarà a l'atzar una o dues «piles», segons el nombre de persones que componen el grup (si són més de 20 persones poden agrupar-se per parelles i que cadascuna agafi una «pila», o bé repetir piles perquè n'hi hagi per a tothom).

Un cop cada persona o parella tingui la «pila», o parell de «piles», l'animador els dirà que es posin les «piles» per veure quins efectes noten entre ells i en la seva comunitat o grup. És a dir, en què es notaria que porten posades les piles. Per ajudar-nos a descobrir quins poden ser aquests efectes, hauran de respondre les dues preguntes següents:

1. Quines accions, decisions, actituds et demana a tu personalment aquesta «pila» perquè es noti que la dus posada?
2. Quines accions, decisions, actituds aquesta «pila» demana que feu la teva comunitat cristiana perquè es noti que la porta posada?

S'aplegaran per parelles o grups de quatre persones per respondre les dues preguntes anteriors. Després faran una posada en comú.

Un cop feta la posada en comú, l'animador els demanarà que triïn, entre totes les «piles» de què s'ha parlat en la posada en comú, les dues que ells mateixos, com a grup, necessiten posar-se al 100 per cent, i que es comprometin a realitzar les accions, decisions o actituds que decideixin com a grup per demostrar que les porten posades.

Un cop acabada la dinàmica, i havent-se compromès a posar-se les «piles» per viure «l'Alegria de l'Evangeli al servei del proïsme»,

l'animador els donarà la segona part d'aquest document de treball on hi ha el text sobre «l'Alegria de fer feliç el germà», perquè reflexionin i comentin en grup el que s'hi planteja.

- Amb el **document de treball 3** titulat «**El mapa de la fam i la pobresa al món**» oferim una proposta concreta de Caritas Internationalis per posar fi a la fam l'any 2025. Aquest document de treball vol despertar un compromís personal i grupal sobre aquest tema, per tal que no quedi en només paraules i reflexions. Aquesta proposta forma part de la campanya: «Una sola família humana, aliments per a tothom». (Si es vol aprofundir-hi, l'animador trobarà més mate-

rials i audiovisuals en la pàgina web següent: www.antes2015actua.com).

L'animador lliurarà aquest document a tots els participants perquè es plantegin individualment les qüestions que aquí es proposen i posin després en comú les seves opinions, idees i propòsits.

- Amb el **document de treball 4** titulat «**5 setmanes, 5 compromisos de fraternitat**», volem invitar les persones del grup, o tota la comunitat, a posar en pràctica durant 5 setmanes 5 compromisos que els ajudaran a fer possible i palpable la fraternitat onsevulga que es trobin. D'aquesta manera no dubtaran a respondre la pregunta: Què fas amb el teu germà?

DOCUMENT DE TREBALL I

ETS AFORTUNAT!

Loteria d'Aposta per l'Estat de la Fraternitat

FRATERNITAT

El portador d'aquest Dècim ha estat agraiat, des que va néixer, amb les capacitats que fan possible la fraternitat: capacitat d'acollida, d'escolta, de ser proper, de dir paraules d'ànim, d'ajuda, d'empatia, de compassió, de respecte, de perdó, de gratuïtat, de compartir, d'alegria, de mediació, de defensors contra la injustícia...

Posar en pràctica aquestes capacitats et farà ser el premi «LA GROSSA» per als altres onsevulla que et trobis. I tindràs el premi de l'ALEGRIA que neix de DONAR-SE (cf. Ac 20, 35).

2014-2015

1r
ESTIMA
i

2n VIU
la JUSTÍCIA

«... a mi
m'ho
fèieu»
(Mt 25,40)

Tots som de la mateix família, la HUMANA. Tracta els altres com t'agradaria que et tractessin a tu (cf. Mt 7, 12).

«Sigues tu el canvi que vols veure en el món». Gandhi.
«Qui vulgui canviar el món ha de començar per canviar-se ell mateix». Sócrates.

Amb aquest dècim de loteria a les mans, com a primera acció per canviar aquest món, et proposem que et reservis un moment de tranquil·litat i, en soledat, pensis i reflexionis sobre el següent: *¿Sóc el premi de la Grossa per a les persones que viuen al meu costat? ¿O sóc un segon premi, o un tercer, on un de quart o cinquè? ¿O només un dels premis menors? ¿O tan sols un reintegrament? ¿O potser no reparteixo res perquè ho acaïro tot? Per saber quina mena de premi sóc, només m'haig de fer aquesta pregunta: **Què he fet amb cadascuna de les capacitats amb què he estat premiat? ¿Les aprofito o les malbarato?***

Repassa-les totes intentant esbrinar en quina mesura tens cadascuna d'elles desenvolupada, és a dir, en quina mesura la tens integrada en la teva forma de relacionar-te amb els altres. Puntua't d'1 a 8 les 14 capacitats del dècim. També pots afegir-hi més capacitats que no hi vinguin i que contribueixin a construir la fraternitat entre les persones. Per valorar-te millor cada capacitat, repassa també les contràries: per exemple veure si hi ha persones que no escoltes, o a qui no fas cas, o si hi ha persones que no aculls perquè les «descartes» de la teva vida, les exclous, les margines, les «etiquetes»... i així amb totes les capacitats.

I, finalment, repassa els moments en què has gaudit del premi de l'Alegria en donar-te als altres, en posar en pràctica alguna d'aquestes capacitats. **Quines han estat les experiències que més alegria o satisfacció t'han causat?** (Recorda-les per compartir-les després.)

Per facilitar-te la valoració personal, utilitza la taula següent. Marca amb una creu el tipus de premi que et sembla que reparteixes entre les persones que t'envolten durant el dia a dia. (L'1 correspon a la percepció que ets el premi «La Grossa» per als altres en aquesta capacitat perquè la poses en pràctica amb tothom i sovint, i el 8 correspon a la percepció que no la poses en pràctica mai; del 2 al 7 reflecteix la gamma d'intensitat i freqüència amb què exercites cada capacitat amb els altres.)

	«La Grossa»	2n premi	3r premi	4t premi	5è premi	Premis menors	Reintegra-ment	Res
	1	2	3	4	5	6	7	8
Capacitat d'ACOLLIDA								
Capacitat d'ESCOLTA								
Capacitat de PROXIMITAT								
Capacitat d'ANIMAR								
Capacitat d'AJUDA								
Capacitat d'EMPATIA								
Capacitat de COMPASSIÓ								
Capacitat de RESPECTE								
Capacitat de PERDÓ								
Capacitat de GRATUÏTAT								
Capacitat de COMPARTIR								
Capacitat d'ALEGRIA								
Capacitat de PACIFICAR								
Capacitat de DEFENSA contra la injustícia								
Capacitat de...								
Capacitat de...								
Capacitat de...								

Un cop acabada la teva valoració, et pots preguntar: ¿Estic satisfet amb el resultat? ¿En quines capacitats em proposo millorar i què faré per aconseguir-ho? Pots ensenyar aquest full a les persones que et coneixen i tracten més, les que t'aprecien, perquè et valorin i comprovis què opinen del que has posat.

Per acabar, i a manera de conclusió, llegiu aquest text i comenteu què us suggereix després del que heu vist i treballat amb el dècim de la Fraternitat amb què heu estat agraciats. No deixeu de donar les gràcies a les persones «grans» que hi ha a la vostra vida perquè potser gràcies a elles vosaltres també en sereu una.

PERSONES QUE SÓN GRANS ENCARA QUE NO HO SÀPIGUEN

(J. A. Pagola)

El seu nom mai no surt als diaris. Ningú no els cedeix el pas enlloc. No tenen títols ni comptes corrents envejables, però són grans. No posseeixen gaires riqueses però tenen alguna cosa que no es pot comprar amb diners: bondat, capacitat d'acollida, tendresa i compassió envers el necessitat.

Homes i dones corrents, gent del carrer que ningú valora, però que passen per la vida posant amor i estima al seu voltant. Persones senzilles i bones que només saben viure donant un cop de mà i fent el bé.

Gent que no coneixen l'orgull ni tenen grans pretensions. Homes i dones que apareixen al moment oportú, quan es necessita una paraula d'ànim, la mirada cordial, la mà propera.

Pares senzills i bons que dediquen el temps a escoltar els seus fill petits, a respondre les seves infinites preguntes, a gaudir amb els seus jocs i a descobrir amb ells el millor de la vida.

Mares incansables que omplen la llar d'escalf i alegria. Dones que no tenen preu, car saben donar als seus fills el que més necessiten per enfrontar-se confiadament al futur.

Esposos que maduren el seu amor dia a dia, aprenent a cedir, tenint cura de la felicitat de l'altre generosament, perdonant-se mútuament en els mil petits conflictes de la vida.

Aquesta gent desconeguda és la que fa que el món sigui més habitable, i la vida, més humana. Insuflen aire fresc, net i respirable en la nostra societat. Jesús ha dit d'aquesta gent que són grans perquè viuen al servei dels altres. De fet no ho saben, però gràcies a les seves vides s'obre pas, en els nostres carrers i llars, l'energia més antiga i genuïna: l'energia de l'amor. En el desert d'aquest món, a voltes tan inhòspit, on sembla que només creix la rivalitat i l'enfrontament, aquesta gent són petits oasis en els quals brolla l'amistat, la confiança i l'ajuda mútua. No es perden en discursos i teories, sinó que estimen calladament i ajuden a qui ho necessita.

Pot ser que ningú no els ho agraeixi... Probablement no rebran grans homenatges. Però aquests homes i dones són grans perquè són humans... I en això rau la seva grandesa... Aquesta gent són els millors seguidors de Jesús, car viuen fent un món més digne, com Jesús mateix féu. Sense saber-ho, solquen camins cap al regne de Déu.

DOCUMENT DE TREBALL 2

Ir. Posar-nos les «PILES» per viure l'ALEGRIA de l'Evangeli al SERVEI del PROÏSME.

1. La manera de relacionar-nos amb els altres que realment ens cura en comptes d'emmalaltir-nos és una fraternitat mística, contemplativa, que sap mirar la grandesa sagrada del proïsme, que sap descobrir Déu en cada ésser humà, que sap tolerar les molèsties de la convivència aferrant-se a l'amor de Déu, que sap obrir el cor a l'amor diví per buscar la felicitat dels altres com la busca el seu Pare bo. Els deixebles del Senyor són cridats a viure com a comunitat que sigui sal de la terra i llum del món (cf. Mt 5, 13-16) (*Evangeli Gaudium* [EG], 92).

2. Als cristians de totes les comunitats del món, vull demanar-vos especialment un testimoni de comunió que es torni atractiu i resplendent. Que tots puguin admirar com us cuideu els uns als altres, com us doneu coratge mútuament i com us acompanyeu: «En això reconeixeran que sou els meus deixebles, en l'amor que us tingueu els uns als altres» (Jn 13, 35) (EG, 99).

3. Que perillosa i que perjudicial és aquesta rutina que ens porta a perdre la sorpresa, l'atractiu, l'entusiasme per viure l'Evangeli de la fraternitat i la justícia! La Paraula de Déu ensenya que en el germà hi ha la permanent prolongació de l'Encarnació per a cadascun de nosaltres: «El que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25, 40) (EG, 179).

4. En la mesura que Ell aconsegueixi regnar entre nosaltres, la vida social serà àmbit de fraternitat, de justícia, de pau, de dignitat per a tots. Llavors, tant l'anunci com l'experiència cristiana tendeixen a provocar conseqüències socials. Busquem el seu Regne: «Busqueu primer que res el Regne de Déu i la seva justícia, i tota la resta vindrà de més a més» (Mt 6, 33) (EG, 180),

5. Una autèntica fe —que mai no és còmoda i individualista— sempre implica un profund desig de canviar el món, de transmetre valors, de deixar quelcom millor darrere el nostre pas per la terra (EG 183).

6. La terra és la nostra casa comuna i tots som germans. Si bé «l'ordre just de la societat i de l'Estat és una tasca principal de la política», l'Església «no pot ni ha de quedar-se al marge en la lluita per la justícia». Tots els cristians, també els Pastors, són cridats a preocupar-se per la construcció d'un món millor (EG 183).

7. De la nostra fe en Crist fet pobre, i sempre pròxim als pobres i exclosos, brolla la preocupació pel desenvolupament integral dels més abandonats de la societat (EG 186).

8. Cada cristià i cada comunitat són cridats a ser instruments de Déu per a l'alliberament i la promoció dels pobres, de manera que puguin integrar-se plenament en la societat; això suposa que siguem dòcils i atents per escoltar el clam del pobre i socórrer-lo(...) Fer el desentès a aquest clam, quan nosaltres som els instruments de Déu per escoltar el pobre, ens situa fora de la voluntat del Pare i del seu projecte (EG 187).

9. El planeta és de tota la humanitat i per a tota la humanitat, i el sol fet d'haver nascut en un lloc amb menors recursos o menor desenvolupament no justifica que algunes persones visquin amb menor dignitat. Cal repetir que «els més afavorits han de renunciar a alguns dels seus drets per posar amb major liberalitat els seus béns al servei dels altres» (EG 190).

10. El criteri clau d'autenticitat (és) l'opció pels últims, per aquells que la societat descarta i rebutja(...) Per a l'Església l'opció pels pobres és una categoria teològica abans que cultural, sociològica, política o filosòfica. Déu els atorga «la seva primera misericòrdia». Aquesta preferència divina té conseqüències en la vida de fe de tots els cristians, cridats a tenir «els mateixos sentiments de Jesucrist» (Fl 2, 5). (EG 195, 198).

11. Vull una Església pobra per als pobres. Ells tenen molt a ensenyar-nos. A més de participar del *sensus fidei*, en els seus propis dolors coneixen el Crist sofrent. És necessari que tots ens deixem evangelitzar per ells. La nova evangelització és una invitació a reconèixer la força salvífica de les seves vides i a posar-los al centre del camí de l'Església. Som cridats a descobrir Crist en ells, a prestar-los la nostra veu en les seves causes, però també a ser els seus amics, a escoltar-los, a interpretar-los i a recollir la misteriosa saviesa que Déu vol comunicar-nos a través d'ells (EG 198).

12. El nostre compromís no consisteix exclusivament en accions o en programes de promoció i assistència; el que l'Esperit mobilitza no és un desbordament activista, sinó primer que res una atenció posada en l'altre «considerant-lo com una única cosa amb si mateix». Aquesta atenció amant és l'inici d'una veritable preocupació per la seva persona, a partir de la qual desitjo buscar efectivament el seu bé (EG 199).

13. El pobre, quan és estimat, «és estimat com d'alt valor», i això diferencia l'autèntica opció pels pobres de qualsevol ideologia, de qualsevol intent d'utilitzar els pobres al servei d'interessos personals o polítics. Només des d'aquesta proximitat real i cordial podem acompanyar-los adequadament en el seu camí d'alliberament. Únicament això farà possible que «els pobres, en cada comunitat cristiana, se sentin com a casa. No seria aquest estil la més gran i eficaç presentació de la Bona Nova del Regne?». (EG 199).

14. La pitjor discriminació que pateixen els pobres és la falta d'atenció espiritual. La immensa majoria dels pobres té una especial obertura a la fe; necessiten Déu i no podem deixar d'oferir-los la seva amistat, la seva benedicció, la seva Paraula, la celebració dels Sagraments i la proposta d'un camí de creixement i de maduració en la fe. L'opció preferencial pels pobres ha de traduir-se principalment en una atenció religiosa privilegiada i prioritària (EG 200).

15. Qualsevol comunitat de l'Església, en la mesura en què pretengui subsistir tranquil·la sense ocupar-se creativament i cooperar amb eficiència perquè els pobres visquin amb dignitat i per a incloure tothom, també correrà el risc de la dissolució, encara que parli de temes socials o critiqui els governs. Fàcilment acabarà sumida en la mundanitat espiritual, dissimulada amb pràctiques religioses, amb reunions infecundes o amb discursos buits (EG 207).

16. Jesús, l'evangelitzador per excel·lència i l'Evangeli en persona, s'identifica especialment amb els més petits (cf. Mt 25, 40). Això ens recorda que tots els cristians som cridats a cuidar els més fràgils de la terra. Però en el vigent model «exitós» i «privatista» no sembla tenir sentit invertir perquè els lents, els febles o els menys dotats puguin obrir-se camí en la vida (EG 209).

17. És indispensable prestar atenció per estar prop de noves formes de pobresa i fragilitat en les quals som cridats a reconèixer Crist sofrent (EG, 210).

18. És urgent recobrar un esperit contemplatiu, que ens permeti redescobrir cada dia que som dipositaris d'un bé que humanitza, que ajuda a portar una vida nova. No hi ha res millor per transmetre als altres (EG, 264)

19. Tot ésser humà és objecte de la tendresa infinita del Senyor, i Ell mateix habita en la seva vida. Jesucrist va donar la seva preciosa sang en la creu per aquesta persona. Més enllà de tota aparença, cadascú és immensament sagrat i mereix el nostre afecte i la nostra donació. Per això, si aconseguixo ajudar una sola persona a viure millor, això ja justifica la donació de la meua vida. És bonic ser poble fidel de Déu. I aconseguim plenitud quan trenquem les parets i el cor se'ns omple de rostres i de noms! (EG 274).

20. Sabem amb certesa que el qui s'ofereix i es lliura a Déu per amor segurament serà fecund (cf. Jn 15, 5). Aquesta fecunditat és molts cops invisible, inabastable, no pot ser comptabilitzada. Un sap prou que la seva vida donarà fruits, però sense pretendre saber com, ni on, ni quan. Té la seguretat que no es perd cap dels seus treballs realitzats amb amor, no es perd cap de les seves preocupacions sinceres pels altres, no es perd cap acte d'amor a Déu, no es perd cap cansament generós (...). Aprenem a descansar en la tendresa dels braços del Pare enmig de la donació creativa i generosa. Continuem endavant, donem-ho tot, però deixem que sigui Ell qui faci fecunds els nostres esforços com a Ell li sembli (EG, 279).

2n. Per assaborir l'Alegria de fer feliç el germà

Després de «posar-nos les piles» que ens proposa el sant pare Francesc per viure l'Alegria de l'Evangeli, acabem oferint aquest text perquè el llegiu amb la llum que fan aquestes «piles» i comenteu el que us suggereix, el que us aporta, el que us desperta, com us il·lumina, com us ajuda a viure l'Alegria de l'Evangeli al servei del germà.

Posat que estem fets per estimar, sabem que no hi ha alegria més gran que en un bé compartit: «Regala i accepta regals, viu la vida» (Sir 14, 16). Els carismes que hem rebut són per il·luminar la vida en societat amb el goig de donar i rebre. Les alegries més intenses de la vida brollen quan un do rebut provoca la felicitat dels altres, car hi ha més alegria a donar que a rebre (Ac 20, 35) i Déu estima el qui dóna amb alegria (2Co 9, 7).

Però el consell bíblic diu «Regala i accepta» (Sir 14, 16). No n'hi ha prou a vessar-me cap a l'altre, a fer-li el bé. També he d'estar disposat a rebre alguna cosa d'ell, a reconèixer l'immens valor del germà. Contemplar-lo com una font de bé per a mi. Si no aprenc a admirar-me i rebre dels altres... l'amor resta mutilat, i també mutilada l'alegria. Tractar de contemplar el germà en la seva immensa noblesa, amb una admiració joiosa davant el que Déu mateix hi ha sembrat.

L'experiència demostra que l'alegria també pot conviure, en la vida concreta, amb dificultats, sofriments, límits; i el que acostuma a entelar l'alegria és el patiment dels altres. Ho sap qualsevol que sàpiga estimar o que, si més no, intenti estimar els seus semblants. No ajudem ningú amb laments prolongats o amb tristeses cròniques. A més, quan veiem el dolor dels altres, hi trobem amb freqüència molts signes d'esperança per al nostre món decadent.

Contemplant l'univers del patiment, allà mateix, enmig de malalties, pobresa i fracassos, podem veure-hi: un malalt en un hospital que es dedica a consolar i alegrar els que estan al seu costat; un pobre que comparteix el pa amb un altre de tan famolenc com ell; una dona viuda que s'esforça per ajudar els fills a tirar endavant; un paralític que somriu. Senyals que estimulen la nostra esperança segura i alegre.

La meva aportació als germans crucificats no és la tristesa, sinó l'alegria del meu lliurament enmig dels trasbalsos de la meva pròpia vida. «Com més penso en el patiment humà... més important se'm fa ser fidel a la meva vocació de fer bé les poques coses que estic cridat a fer, i conservar l'alegria i la pau que en rebo. Haig de resistir la temptació de deixar que les forces de les tenebres m'arrosseguin a la desesperança i em converteixin en una víctima seva» (H. J. M. Nouwen).

Des de la meva humil aportació, jo puc, veritablement, canviar el món. El meu lliurament en allò que em toqui viure i fer, si està impregnat d'amor sincer, desferma sempre un moviment misteriosament positiu, produeix un dinamisme subterrani que comença a canviar alguna cosa en la història. Si m'aturo a lamentar-me per les coses grans que no puc fer, estic privant al món d'alguna cosa gran que sí que pot néixer en les petites coses. Una cosa nova es va gestant, encara que jo no ho vegi, a partir de grans somnis en petits grans de mostassa.

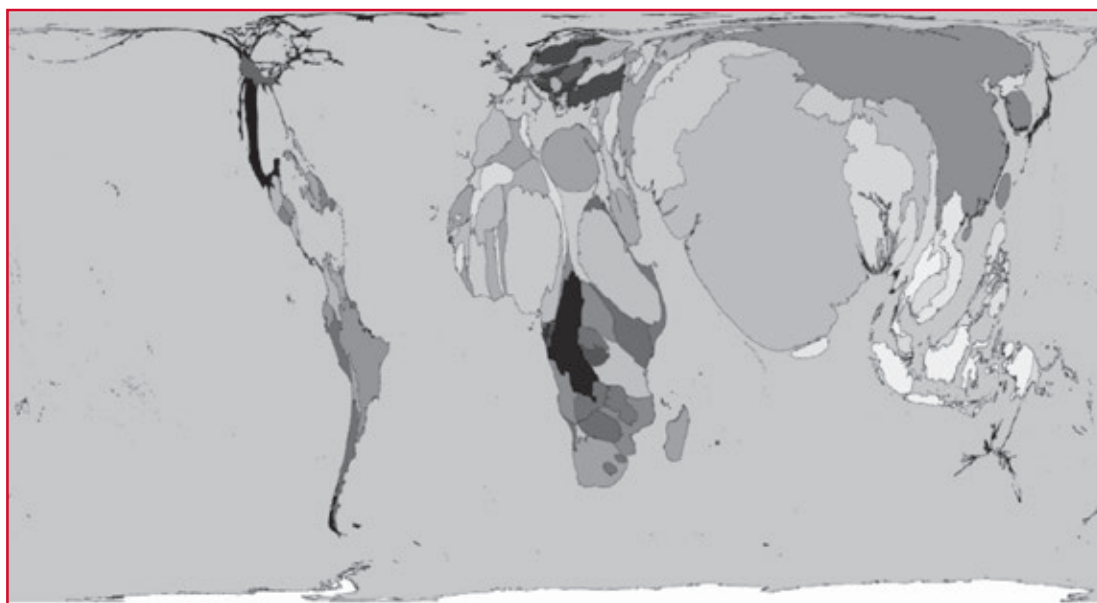
Amb aquesta seguretat puc llevar-me cada matí, sense permetre que els problemes i dolors, propis i aliens, em tanquin en la comoditat i l'egoisme. Amb aquest dinamisme d'esperança, ofereixo als altres la meva sincera alegria.

Víctor Manuel Fernández. Para liberarte de la triteza y la negatividad.
Buenos Aires: San Pablo, 2004.

DOCUMENT DE TREBALL 3

Mapa de la fam i la pobresa al món

En aquest mapa els països han canviat la seva mida normal. Ara la mida que tenen representa la pobresa i la fam de cadascun. Els més grans són els que pateixen més fam i pobresa, on és més difícil accedir a l'aliment. Observa amb calma aquest mapa i digues la teva opinió sobre aquesta realitat que, en l'actualitat, pateixen 870 milions de persones amb fam crònica.

A la teva opinió se sumen aquestes altres:

«La fam és el signe més cruel i concret de la pobresa. No és possible continuar acceptant l'opulència i el malbaratament quan el drama de la fam adquireix cada vegada dimensions més grans (...). Reconèixer el valor transcendent de cada home i dona és el primer pas per afavorir la conversió del cor que pugui sostenir l'esforç per eradicar la misèria, la fam i la pobresa en totes les seves formes!» (Benet XVI, Discurs de la FAO, 2005).

«És un escàndol que encara hi hagi fam i malnutrició al món. Mai no poden ser considerades un fet normal al qual cal acostumar-se, com si formés part del sistema. El malbaratament d'aliments no és sinó un dels fruits de la «cultura de l'exclusió», que sovint porta a sacrificar homes i dones als ídols dels guanys i del consum: un trist senyal de la «globalització de la indiferència»» (Sant Pare Francesc en el Dia contra la Fam, 16-10-2013).

«Veient les seves misèries [dels empobrits], escoltant els seus clams i coneixent el seu patiment, ens escandalitza el fet de saber que hi ha aliment suficient per a tots i que la fam és deguda a la mala distribució dels béns i de la renda. El problema s'agreuja amb la pràctica generalitzada del rebuig» (Francesc, Evangelii Gaudium, 191).

Com a proposta als governants, i per conscienciar la ciutadania, Caritas Internationalis ha proposat complir un **«decàleg per a un futur sense fam»**. A continuació segueix una sèrie d'accions concretes que els ciutadans podem posar en pràctica per secundar aquesta campanya que cerca posar fi a la fam el 2025 i unir-nos-hi. Llegiu-lo amb atenció i penseu, entre tots, més propostes concretes que podríem dur a terme en la nostra vida quotidiana. Després, que cadascun de vosaltres vegi quantes d'aquestes concrecions està disposat a portar a la pràctica en el seu dia a dia.

Decàleg per a un futur sense fam

1. Contribuiràs que tothom tingui suficient per menjar.

¿N'hi ha prou que tu, la teva família i amics i totes les persones del teu país estiguin ben alimentats? ¿O tothom, homes, dones i infants del món sencer tenen dret a un menjar adequat? En tot cas, això era el que l'any 1966 establia un tractat internacional, aprovat unànimement per l'Assemblea General de les Nacions Unides. I malgrat que existeix suficient menjar per a tota la població, una de cada set persones del món pateix fam. Un escàndol.

2. No especularàs amb el pa del teu veí.

Els fons d'inversió reben milions de beneficis especulant amb l'augment dels preus del menjar. El German DekaBank va deixar estar fa poc aquesta mena de negocis. ¿Potser s'hi afegiran, a deixar aquestes pràctiques, més bancs i fons d'inversions? Per què no preguntes al teu banc si està assumint la seva responsabilitat social i evita així negocis especulatius amb productes alimentaris com ara la soja, el blat o el blat de moro?

3. No reompliràs el teu dipòsit amb els aliments que les persones que passen gana necessiten menjar.

La producció de biodiesel utilitza, i sobreutilitza, terra fèrtil; però els recursos agrícoles com ara la terra o l'aigua són limitats. Això també provoca un augment dels conflictes per l'ús de la terra i, fins i tot, causa el desplaçament forçós dels agricultors a petita escala.

4. Honoraràs la terra i treballaràs per combatre el canvi climàtic, perquè visquis una vida llarga i perquè tu i tothom a la terra tingueu una vida millor.

Avui ja ningú nega la realitat del canvi climàtic. Tanmateix, no sabem gaire res dels efectes devastadors en el subministrament de menjar a les persones dels països més pobres del món. La falta de pluja causa sequeres molt llargues. Les inundacions destrueixen el sòl i en provoquen l'erosió. Alhora, l'aigua potable és cada vegada més escassa. Cal urgentment un tractat internacional de protecció climàtica d'objectius ambiciosos.

5. Viuràs de manera que el teu estil de vida no sigui a costa dels altres.

Què té a veure el teu estil de vida amb la fam de les persones d'altres països? Doncs, per exemple, és el responsable de la destrucció mediambiental, del canvi climàtic i de l'explotació de recursos vitals. Qui canviï el seu estil de vida i en segueixi un de més responsable, fa també una contribució a llarg termini per millorar les circumstàncies de moltes persones que pateixen fam. Per exemple, tu i la teva família podeu comprar més productes de comerç just, podeu reutilitzar en comptes de llençar, podeu utilitzar aparells d'eficiència energètica, moure-us més amb bicicleta i amb transport públic, etcètera.

6. No cobejaràs la terra ni la propietat del teu veí.

Els inversos estrangers s'apoderen d'àrees enormes de sòl a l'Àfrica, l'Àsia i a l'Europa de l'Est a preus molt baixos. Aquesta apropiació de terrenys beneficia els països rics, els quals importen els productes cultivats en aquestes àrees. Aquesta activitat no beneficia gairebé mai la població nadiua del país ni tampoc, evidentment, els agricultors petits, als quals els roben els drets i ja no són capaços de produir per al mercat local.

7. Utilitzarà la política agrària per reduir la fam i no per augmentar-la.

Els acords multilaterals agrícoles i de comerç que es duen a terme en moltes instàncies reflecteixen els interessos del Nord i eviten que els països del Sud s'expandeixin i protegeixin la seva pròpia agricultura. L'establiment de mercats locals de menjar resulta greument perjudicat per les importacions barates. Els agricultors locals sovint no poden competir amb els productes del Nord, que solen estar subvencionats.

8. Emprerà accions contra els governs corruptes i els seus representants.

La corrupció evita que els ingressos d'un país s'usin per beneficiar la població. La inversió en educació, sanitat o programes de desenvolupament agrícola, que repercutiria en el benestar de la població, sovint no es du a terme. Les empreses internacionals i els Estats fan servir sistemes corruptes per promoure els seus interessos.

9. Ajudarà a prevenir conflictes armats i guerres.

Les guerres i els conflictes armats causen fam i crisis cròniques d'aliments. L'economia s'estanca, milions de persones abandonen les seves cases i terres, els camps queden sense explotar, les collites es podreixen. Amb les mines i les municions radioactives, immenses extensions de sòl queden inútils per a poder habitar-les i l'agricultura esdevé molt arriscada.

10. Combatrà la fam de manera eficaç mitjançant l'ajuda al desenvolupament.

Paradoxalment, la majoria de persones que no tenen prou aliment viu en zones rurals. No obstant això, si la teva porció de terra no produeix suficient menjar, si no plou prou o els preus són inestables, si no es proporciona un mecanisme de seguretat, aleshores la fam és una conseqüència directa de tot plegat. La cooperació al desenvolupament aconsegueix una prevenció efectiva i, mitjançant el treball estructural, millora els mètodes de cultiu, reg i educació, i també comporta un enfortiment de la societat civil que es tradueix en seguretat alimentària a llarg termini.

I jo, què hi puc fer?

1. Consumeix de manera responsable:

A. Fixa't en l'origen dels productes (quilòmetres que han de recórrer els productes, per adonar-te així de la contaminació que el seu transport provoca), en el mètode de producció (grans explotacions o cooperatives de petits agricultors), en qui en beneficia la compra.

B. «Fet a Catalunya» o «Fet a Espanya» no és el mateix que «Envasat a Catalunya» o «Envasat a Espanya».

C. Compra aliments de temporada i de producció local.

2. Consumeix en cooperatives i grups de consum.

3. Consumeix més vegetals i fruites i menys carn: per a la producció d'1 quilo de carn de boví calen 16 kg de pinso i 16.000 l d'aigua. Per produir 1 kg de blat calen uns 1.400 l d'aigua. I tot i això, aquestes dades i despesen no es reflecteixen en el preu de compra.

4. Consumeix aliments agroecològics.

5. No malbaratis aliments.
6. Consumeix productes de comerç just.
7. Informa't de si el teu banc, pla de pensions o assegurança promou accions com ara la compra de terres en altres continents, si especula amb el preu dels aliments. Informa't sobre la banca ètica com a alternativa.
8. Es duen a terme nombroses campanyes de recollida de firmes per exercir pressió a la indústria agroalimentària i evitar que acapari terres, aigua i altres matèries primeres, i també per exigir l'eliminació de l'especulació financera dels aliments. Informa-te'n... i informa els teus familiars i amics!

DOCUMENT DE TREBALL 4

Proposta de Càritas

5 SETMANES, 5 COMPROMISOS DE FRATERNITAT

Som de la mateixa família, la humana. Som fills del mateix Pare-Mare Déu que ens ha creat per pur amor. L'article 1r de la Declaració Universal dels Drets Humans ens indica que hem de comportar-nos fraternalment els uns amb els altres. Des de la nostra essència estem cridats a viure com a germans i germanes. És la meta de la nostra plena humanització.

Per exercitar-nos a ser cada vegada més fraters, et proposem viure al llarg de 5 setmanes 5 compromisos que ajuden a fer possible i palpable la Fraternitat. Assegurem que tothom qui s'atreveixi a viure aquesta experiència de compromís, s'endurà una gran sorpresa... ja no podrà tornar enrere, voldrà repetir l'experiència.

SETMANA 1: Compromís d'Acollida i Proximitat

Esforça't cada dia d'aquesta setmana a saludar amablement les persones amb qui et trobis. Pren tu la iniciativa en la salutació, vés a cercar-les. Mostra'ls que els importes, que elles són el primer per a tu, i sigues amable i proper amb elles mentre hi parles. Fes que se sentin bé al teu costat. Especialment, estigues disposat a perdonar qualsevol petit conflicte.

Quan acabi la setmana escriu 5 noms de persones (com a mínim) amb qui hagi posat conscientment en pràctica aquest compromís. Si no arribes als 5 noms, hauràs de repetir l'exercici durant la setmana següent amb 5 persones noves.

SETMANA 2: Compromís d'Escolta i Empatia

Esforça't cada dia per escoltar amb atenció el que els altres et vulguin explicar, per petit que et sembli. Viu conscientment amb actitud d'escolta als altres durant aquesta setmana. No parlis només de tu i de les teves coses amb els altres, dóna'ls l'oportunitat que puguin desfogar-se amb tu i confiar-hi, si volen. Que puguin gaudir del regal de sentir-se escoltats. Durant aquesta setmana esforça't per crear ocasions que donin peu a l'altre a parlar del que porta dins, i al mateix temps practica l'empatia amb ells, tracta de posar-te en el seu lloc, sentir el que altres senten a través del que t'expliquen.

Quan acabi la setmana escriu 5 noms de persones (com a mínim) amb qui hagi posat conscientment en pràctica aquest compromís. Si no arribes als 5 noms, hauràs de repetir l'exercici durant la setmana següent amb 5 persones noves.

SETMANA 3

Compromís de Gratuïtat i Compartir

Durant aquesta setmana esforçat' a fer gratuïtament alguna cosa per una altra persona: dedicar temps a algú, fer-li un favor, ajudar-la en alguna tasca, sorprendre-la amb un detall, avançar-te per satisfer-li alguna necessitat, etcètera. Comparteix també alguna cosa material amb algú.

Quan acabi la setmana escriu 5 noms de persones (com a mínim) amb qui hagi posat conscientment en pràctica aquest compromís. Si no arribes als 5 noms, hauràs de repetir l'exercici durant la setmana següent amb 5 persones noves.

SETMANA 4:

Compromís d'Animar - Alegrar - Pacificar

Durant aquesta setmana estigues atent a l'estat anímic de les persones que et rodegen, a si pateixen cap conflicte que els desassossega. Apropa't a aquells que notis que tenen un mal dia, o que et semblen preocupats per alguna cosa, o que et sembli que estan tristos o amb la moral baixa, i digue'ls alguna paraula d'ànim, o intenta que facin un somriure, o, simplement, sense dir res especial, que et notin proper en el seu problema, que no estan sols, que tu estàs al seu costat, que compten amb tu. I els que trobis sense pau, tracta de pacificar-los tan bonament com puguis.

Quan acabi la setmana escriu 5 noms de persones (com a mínim) amb qui hagi posat conscientment en pràctica aquest compromís. Si no arribes als 5 noms, hauràs de repetir l'exercici durant la setmana següent amb 5 persones noves.

SETMANA 5:

Compromís d'ulls i cor oberts a la Solidaritat

Durant aquesta setmana et proposem que facis una mirada especial envers els problemes socials i humans del món i de la societat que et rodeja. Mira amb atenció els telenotícies, escolta la ràdio, llegeix els diaris. Dedica temps a informar-te, a cercar, preguntar, obtenir informació. Imagina que a algú de la teva família li ha passat alguna cosa dolenta i que t'has bolcat a informar-te com més millor sobre el que ha passat. És el teu germà i faràs tot el que calgui per ajudar-lo. Fes un repàs de tots els col·lectius humans que actualment ho estan passant malament. Planteja't quin d'aquests problemes o situacions que pateixen germans teus et fa més mal, et commou més, t'indigna més, i pregunta't: Què hi puc fer jo, per petit o insignificant que sembli? ¿On puc anar per col·laborar, o donar un cop de mà, o aportar el meu granet de sorra? El que sigui menys quedar-me sense fer res.

Si al final d'aquesta setmana, quan responguis aquestes preguntes, no pots dir res de positiu i concret, hauràs de repetir l'exercici la setmana següent.

PROPOSTA DE GEST I MANIFEST DE CAMPANYA

«Construir la xarxa fraterna»

Finalitat

Proposem fer un acte públic en el qual fer visible el missatge de la Campanya mitjançant la

realització d'un gest comunitari i la lectura d'un manifest.

Desenvolupament del gest

Es convocarà els participants en un espai obert, plaça, pati o recinte. L'animador del gest es col·locarà davant de tothom i dirà el següent:

Estem aquí reunits per fer visible i públic el missatge que Càritas vol llançar amb la Campanya d'enguany.

Davant les realitats d'injustícia que vivim al nostre món, la campanya de Càritas ens llança la pregunta següent: QUÈ FAS AMB EL TEU GERMÀ?

Aquest interrogant és una crida a parar l'atenció al nostre voltant i a adonar-nos dels problemes socials que hi ha al nostre entorn.

Se'ns crida a trobar-nos amb el germà caigut i a ajudar-lo, com féu el bon samarità. Des de Càritas volem convocar a tothom a viure la Fraternitat compromesa.

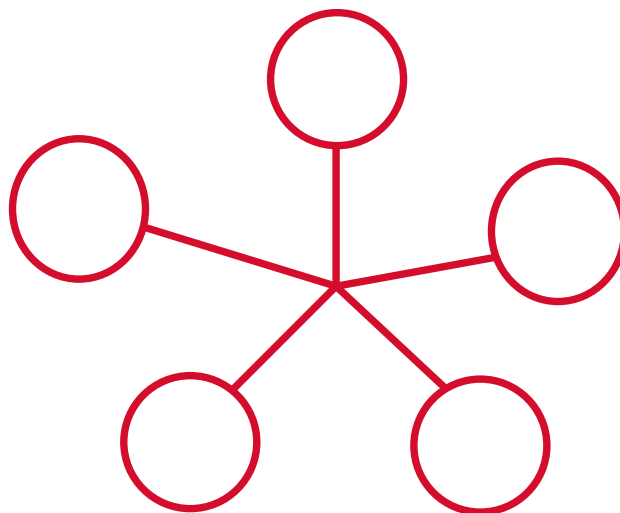
Ara representarem simbòlicament aquesta fraternitat compromesa formant entre tots una gran xarxa humana, fraterna, que no sigui virtual sinó real, palpable, on hi ha contacte humà: una xarxa que ens manté a tots interconnectats per ser solidaris els uns amb els altres, per ser germans i germanes de veritat.

Formareu grups de cinc o sis persones i us posareu en cercle amb el braç dret i la mà estesos cap al centre, o cap a l'interior del vostre cercle de grup.

Totes les mans dretes s'agafaren formant una pila

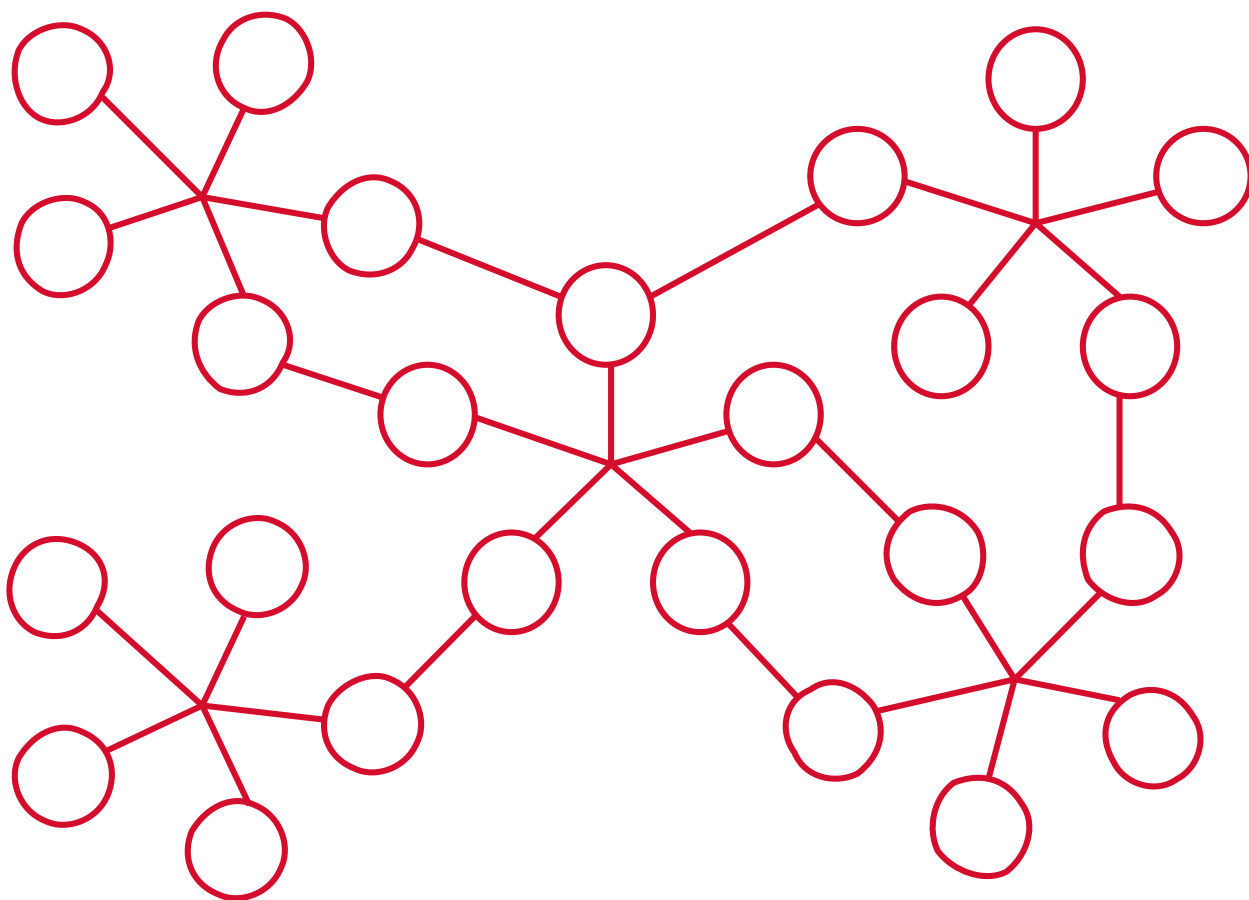
de mans unides i agafades al centre de cada grup.

(Es deixa una mica de temps, no gaire, per fer-ho.)

Ara amb la vostra mà esquerra, la que us queda lliure, intentareu agafar-vos de la mà esquerra de l'integrant d'un altre grup que tingueu al costat. D'aquesta manera tots els grups estaran interconnectats els uns amb els altres formant una gran xarxa humana. *(Si alguna persona queda sense poder-se agafar a cap mà, no passa res. Allò important és que en el seu grup hi hagi persones que estiguin connectades amb altres grups del voltant. Si algú del grup està interconnectat, tot el grup ho està.)*

(Es deixa un temps, no gaire, per formar aquesta xarxa.)

Ara formarem una gran xarxa humana; perquè sigui fraterna i solidària, hem de sentir les necessitats dels nostres germans i germanes i respondre-hi.

(L'animador triarà un grup que hagi quedat en algun extrem de la xarxa.)

Per simbolitzar això, aquest grup que està a l'extrem, a la perifèria (assenyala el grup triat), als afores del gran grup dels qui estem aquí reunits, farà el següent: les persones d'aquest grup que estiguin agafades per la mà esquerra amb persones d'altres grups, els faran una bona encaixada perquè aquestes, en rebre-la, també la facin a les persones del seu grup, perquè aquestes la facin al seu torn a les persones que tenen agafades per la mà esquerra.

La idea és que l'encaixada que han fet les persones del grup de l'extrem es transmeti i viatgi fins a totes les persones que estem aquí reunides.

Amb això simbolitzarem que el patiment i la pobresa que viuen les persones que estan a la perifèria de la societat del benestar, els exclosos, els sense drets, és sentit i viscut i arriba fins al cor de tots els que viuen formant aquesta xarxa fraterna que la nostra societat ha de ser. Fem-ho ara.

(Es deixa una mica de temps per fer-ho.)

Ara, les persones que formen el grup que està al centre de la xarxa, al cor de la xarxa (*l'animador assenyalarà aquest grup*), faran una encaixada a les persones dels grups amb qui s'han agafat de les mans, perquè l'encaixada viatgi en cadena i arribi a totes les persones que estan a la perifèria del gran grup, i que representen les persones que viuen empobrides i excloses.

És una manera de simbolitzar la resposta a la seva necessitat i patiment. Aquesta encaixada simbolitza tota aquesta força nostra que viatja cap a ells per ajudar-los, aixecar-los, dignificar-los. Fem-ho ara.

(Es deixa un temps per fer-ho.)

Ja ens podem deixar anar. Aquest senzill gest que hem fet és un símbol del deure al qual estem cridats tots els éssers humans segons la Declaració Universal dels Drets Humans i segons el missatge de Jesús: el deure de comportar-nos fraternal-

ment els uns amb els altres. Només d'aquesta manera farem un món nou.

Fem ara la lectura del manifest de la campanya de Càritas d'enguany.

(Diversos lectors:)

Manifest

La nostra època està marcada per les desigualtats, la pobresa, la fam i, sobretot, per la pèrdua de drets fonamentals... L'exclusió de les persones i de les famílies més pobres creix de forma escandalosa. Els rics són més rics i els pobres, més pobres, més nombrosos i amb menys drets. Milions de persones han quedat tirades, «descartades», excloses, a la cuneta de la nostra societat, del nostre món.

Davant d'aquesta situació d'empobriment i pèrdua de drets reafirmem, un cop més, la centralitat i la prioritat de la persona humana per damunt de qualsevol interès polític, ideològic o econòmic.

El lament de les víctimes que provoca la injustícia estructural del sistema capitalista ressona en les nostres orelles sense parar i colpeix les nostres consciències per tal que no ens en mantinguem indiferents (cf. Ex 3). Escapem de la «globalització de la indiferència», que ens porta a pensar només en nosaltres mateixos i ens torna insensibles al patiment del proïsme. Martin Luther King deia: «No em fan mal els actes de la gent malvada, sinó la indiferència terrible de la gent bona».

Ha arribat el moment de commoure'ns i moure'ns per trobar-nos amb el germà caigut. Som guardians del benestar dels nostres germans i germanes, som guardians del seus drets, dels drets que reconeixen la nostra dignitat inalienable. Per això, des de Càritas volem convocar tothom a viure la FRATERNITAT compromesa.

«La mesura de la grandesa d'una societat ve determinada per la forma com tracta el qui està més necessitat, el qui no té sinó la seva pobresa», diu el sant pare Francesc. La mesura de la nostra grandesa humana i cristiana també ve determinada per la resposta que anem donant amb la

nostra vida pràctica a aquesta pregunta: Què fas amb el teu germà? «Us ho asseguro, tot el que fèieu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25, 40).

Cal comprometre's en la transformació radical d'aquesta societat, per construir una alternativa més humana, fraterna i solidària en què:

- Tot es posi al servei dels éssers humans, especialment dels més empobrits.
- Es garanteixi a tothom l'habitatge, la salut, l'ensenyament i el treball dignes.
- S'asseguri la qualitat dels serveis públics i s'eviti convertir-los en negoci privat.
- Tota la ciutadania pugui disposar d'una renda mínima per viure dignament.
- El capital i les finances estiguin controlats pels poders públics.
- S'asseguri uns serveis socials adequats, que atenguin de debò els sectors més vulnerables perquè tothom pugui viure amb dignitat.
- Hi hagi justícia distributiva real perquè el bé comú prevalgui sobre el bé privat.

(L'animador del gest acabarà l'acte convidant tothom a agafar-se de la mà o a fer-se una abraçada fraterna per simbolitzar el seu compromís de construir una xarxa fraterna allà on es trobi o on vagi.)

Guió de la pregària per a ADULTS

PREGAR DES DE LES PERIFÈRIES

Ambientació del lloc

La pregària estarà presidida per una creu gran de fusta, vinclada cap a una taula i recolzada a terra. Es pot col·locar alguna alfombra al voltant perquè si algú ho desitja, al final de la pregària, s'hi agenolli o s'hi assegui un estona davant la creu.

Es lliurarà a cada assistent una fotocòpia del full que hi ha al final d'aquest guió, que conté els textos per meditar.

Es posarà música de fons per crear un clima de recolliment.

Desenvolupament de la pregària

(El lector I:)

Iniciem aquest moment de pregària fent el cant inicial que tenim al full. Mentre el cantem, us convido a ser més conscients de la bondat i l'amor amb què Déu Pare-Mare amara les nostres vides cada dia a través de tantes meditacions senzilles. Que siguem conscients de la bondat i l'amor de Déu que habita al nostre cor.

Cant: La bondat i l'amor del Senyor duren per sempre... (autor: Kairoi)

(si no es canta, es pot escoltar)

(El lector I:)

Comencem llegint aquest passatge de l'evangeli de Marc, que ens acompanyarà al llarg d'aquesta pregària:

«De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant» (Mc I, 35) (en una perifèria).

Voleu que el seguim per pregar amb ell?

Doncs sortim d'aquí... i anem a cercar-lo a les perifèries apartades de la ciutat per unir-nos-hi en pregària.

Però per poder trobar-lo hem d'estar:

- plens de silenci interior
- buits de nosaltres mateixos
- i oberts a tot el que ens vulgui suggerir i desvetllar-nos en el més pregon del cor al contacte amb la realitat que es viu, o es pateix, a les perifèries de la ciutat.

Si esteu disposats a fer això que avui és tan estrany com mantenir silenci interior, buidar-se d'un mateix i estar oberts al que Déu ens diu en la realitat que ens envolta... podem sortir ARA MATEIX d'aquí i anar a buscar Jesús per pregar amb ell allà a la perifèria on s'està agenollat.

Vinga, anem-hi tots plegats!

Després d'haver caminat molt, el trobem agenollat a la primera perifèria, la perifèria dels empobrits, els que viuen en l'indret més apartat de la societat del benestar, els sense feina, els sense llar, els sense papers, els sense ajudes socials, els sense poder arribar a final de mes, els sense drets, els sense aliments, els sense oportunitats per gaudir d'una vida digna.

Jesús és davant d'ells, agenollat, pregant en silenci. Té, ara ens ha sentit que arribàvem (som tants...).

Tomba el seu rostre cap a nosaltres i, assenyalant els que viuen en aquesta perifèria, ens pregunta commogut a cadascun de nosaltres:

QUÈ HAN FET AMB ELS TEUS GERMANS?

Aleshores nosaltres, sense paraules, ens agenollem al costat de Jesús i contemplem amb ell el que veuen els seus ulls: les vides dels nostres germans de la perifèria.

Al full de la pregària, mirarem la imatge 1, que simbòlicament vol representar les persones injustament empobrides o excloses o desamparades del nostre món, de la societat, del nostre entorn...

I mirant la imatge... ens preguntarem una vegada i una altra dins nostre:

«SENYOR, QUÈ VOLS QUE FACI?»

... I deixarem que ens inundi el silenci perquè la resposta de Déu ens pugui arribar al cor. Deixem uns minuts per aquest moment de contemplació.

(Posarem música suau de fons)

(Passats uns 8-10 minuts, el lector 1 dirà:)

Ara us convido a proclamar tots junts la pregària que teniu al full i que es diu «Sóc aquí».

Sóc aquí, Senyor, Jesús,
per fer la teva voluntat.
Amara'm amb el teu Esperit.
Que es faci en mi segons la teva Paraula.
Pren-me la vida entera,
les meves capacitats, qualitats,
pertinences, les mans,
la mirada, l'escolta,
les paraules, el caliu humà...
per ser instrument a les teves mans,
per ser una bona notícia del teu Evangeli,
per fer present el teu Regne.

(El lector 1:)

Jesús s'ha aixecat i se'n va. Nosaltres el seguim en silenci. Es dirigeix a una altra perifèria de la ciutat. Quan hi arriba, Jesús s'agenolla davant els qui hi viuen i nosaltres ho fem al seu costat.

Estem a la perifèria dels qui no coneixen Déu, és a dir, dels allunyats d'Ell (ja sigui per la seva ceguera o egoisme, o per les falses imatges de Déu que els han ensenyat, o per la incoherència i tebiesa dels

cristians). Aquí hi ha els que NO han descobert l'alegria de l'Evangeli, i viuen en l'obscuritat, en la insatisfacció permanent sense trobar un sentit a la vida, cercant la felicitat en el tenir i posseir, en el que es pot comprar amb el déu diner.

Jesús es tomba cap a nosaltres, i assenyalant els qui viuen en aquesta perifèria, ens pregunta a cadascun de nosaltres:

QUÈ HA ESTAT D'AQUESTS GERMANS TEUS?

I nosaltres ens quedem contemplant, sense paraules, aquests proïsmes nostres que viuen adorant tants déus mundans.

Al full de la pregària, mirarem la imatge 2, que vol representar simbòlicament les persones que viuen sense Déu. I mirant aquesta imatge... ens preguntarem una vegada i una altra dins nostre dient:

«SENYOR, QUÈ VOLS QUE FACI?»

... I deixarem que ens inundi el silenci perquè la resposta de Déu ens pugui arribar al cor. Deixem uns minuts per a aquest moment de contemplació.

(Posarem música suau de fons)

(Passats uns 8-10 minuts, el lector 1 dirà:)

Ara us convido a proclamar tots junts la pregària que teniu al full i que es diu «Sóc aquí».

Sóc aquí, Senyor, Jesús,
per fer la teva voluntat.
Amara'm amb el teu Esperit.
Que es faci en mi segons la teva Paraula.
Pren-me la vida entera,
les meves capacitats, qualitats,
pertinences, les mans,
la mirada, l'escolta,
les paraules, el caliu humà...
per ser instrument a les teves mans,
per ser una bona notícia del teu Evangeli,
per fer present el teu Regne.

(El lector 1:)

Continuem a l'evangeli amb què començàvem aquesta pregària. En aquests moments arriben aquí, en aquesta perifèria on ens trobem, «Simó i els seus

companys, que es posaren a buscar-lo. Quan el van trobar li digueren: “Tothom et busca”. Ell els diu: “Anem a altres llocs, als pobles veïns, a predicar-hi, que per això he vingut”» (Mc 1, 36-38).

(El lector 2:)

«Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. Llavors digué als seus deixebles: “La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors”» (Mt 9, 35-38).

(El lector 1:)

Rellegim en silenci aquest text evangèlic perquè les seves paraules ens amarin. I aquell que se senti cridat per l'amo dels sembrats a ser un dels seus segadors, tornarà a proclamar al seu interior la pregària titulada : «Sóc aquí».

Ara ve un temps llarg de pregària personal. Mentre dura, qui vulgui pot avançar-se fins a la creu que tenim davant i tocar-la amb la mà i transmetre-li el seu caliu humà, Amb aquest senzill gest farem visible que som segadors del mateix sembrat, cridats a donar calor compromès a aquells que pateixen la creu freda de la injustícia i el desemparament. Pot quedar-se un moment a la creu, agenollat o assegut, tocar-la i pregar davant seu.

(Es posarà música suau de fons)

(Al cap d'uns 10-12 minuts, el lector 1 dirà:)

- Si algú de vosaltres vol fer una petició, o una acció de gràcies, o compartir alguna cosa del que heu viscut durant aquest espai de pregària, ara és el moment de fer-ho.
- Per acabar, tots junts direm, agafats de la mà, la pregària que Jesús ens va ensenyar, i després de dir-la ens farem una abraçada de pau: Pare nostre...

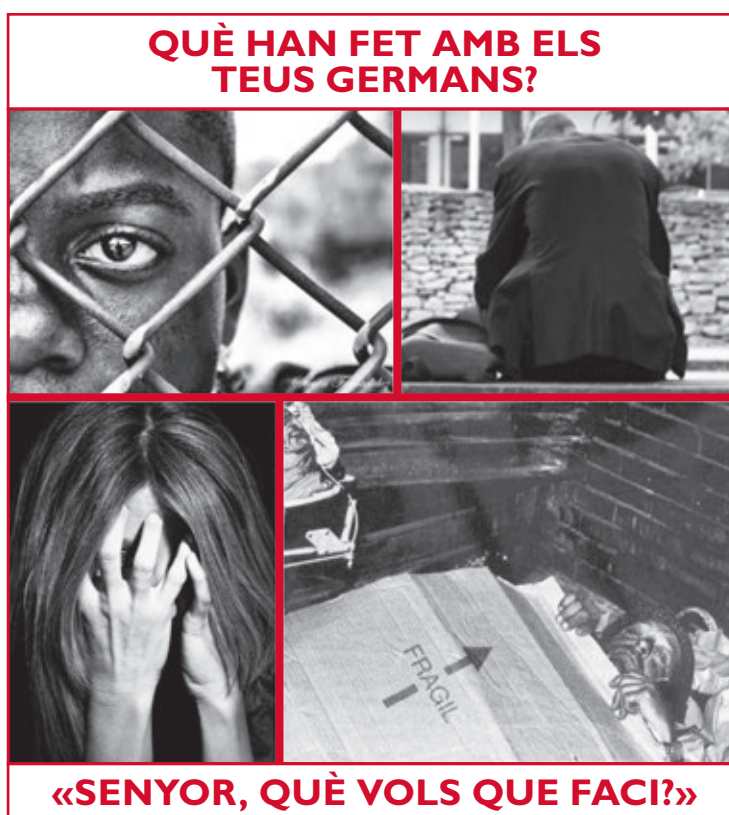
(PER FOTOCOPIAR)

Pregar des de les perifèries

Cant

La bondat i l'amor del Senyor duren per
sempre, duren per sempre. (bis)
Enaltim el nostre Déu: Celebrem el seu amor.
Dóna pau als nostres cors: Celebrem el seu amor.
S'ha fet servidor de tots: Celebrem el seu amor.

Imatge I

Pregària: «Sóc aquí»

Sóc aquí, Senyor, Jesús,
per fer la teva voluntat.
Amarà'm amb el teu Esperit.
Que es faci en mi segons la teva Paraula.
Pren-me la vida entera,
les meves capacitats, qualitats,
pertinences, les mans,
la mirada, l'escolta,
les paraules, el caliu humà...
per ser instrument a les teves mans,
per ser una bona notícia del teu Evangeli,
per fer present el teu Regne.

Imatge 2

Pregària: «Sóc aquí»

Sóc aquí, Senyor, Jesús,
per fer la teva voluntat.
Amara'm amb el teu Esperit.
Que es faci en mi segons la teva Paraula.
Pren-me la vida entera,
les meves capacitats, qualitats,
pertinences, les mans,
la mirada, l'escolta,
les paraules, el caliu humà...
per ser instrument a les teves mans,
per ser una bona notícia del teu Evangeli,
per fer present el teu Regne.

Evangelí

«Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. Llavors digué als seus deixebles: “La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors”» (Mt 9, 35-38).

Pregària: «Sóc aquí»

Sóc aquí, Senyor, Jesús,
per fer la teva voluntat.
Amara'm amb el teu Esperit.
Que es faci en mi segons la teva Paraula.
Pren-me la vida entera,
les meves capacitats, qualitats,
pertinences, les mans,
la mirada, l'escolta,
les paraules, el caliu humà...
per ser instrument a les teves mans,
per ser una bona notícia del teu Evangelí,
per fer present el teu Regne.

ESTIMA i VIU la JUSTÍCIA

Caritas

www.caritas.es